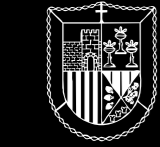

Camí Ral₄₀

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Agost de 2015 número 40

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08289 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: camiral@copons.net
www.camiral.net
Disseny i maquetat: espaiGràfic, Igualada
Depòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 500 exemplars

Publicació periòdica
Imatge portada: 20 anys de Camí Ral **Foto:** Ramon Pallarès
Coordinació: Maria Gràcia Carreras Verdaguier, Elisenda Mercadal Segura i Nùria Pons Torrents
Agraïm la col·laboració d'Ingrid Saumell Gassó i Maria Pilar Carreras Verdaguier

Sumari

- 3 Editorial
Aniversari número 40 – 20 anys de Camí Ral
- 4 La foto del mes: Les Caramelles 1969-1973
Copons surt de Copons
- 5 Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons
- 8 Fer cistells, En Mitjons
- 10 L'entrevista: Dolors Farrés Camps
- 13 Què s'està fent...
- 17 Discurs d'investidura 13 de juny de 2015
- 18 2n. Concurs de fotografia. Copons QR: amb uns altres ulls,
Copons a la primavera
- 20 Escola de Copons. L'auca
- 21 L'home a la Lluna
- 22 Tots a dibuixar!
- 24 Nou projecte d'escola
Entrenaments de futbol
Tradicional cantada als pessebres
Festa final de curs
- 25 Punt Jove de Copons: L'espai pels joves del municipi
Copa Anoia de trial
- 26 Fira de Santa Llúcia 2014
Concert de Nadal
Reis 2015
Trobada anual de Coponencs
Les dones de gimnàstica
Grup de teatre "La Barraca"
- 27 Viatge de les Parròquies de Ponent a Rússia
InterCopons: Tallers hivern-primavera
- 28 Confirmacions
Sant Sebastià. Trobada de músics de Copons
- 29 Sant Sebastià. Concurs de postres i bona música
- 30 Bastoners de Copons
- 31 Caramelles
- 32 Resum de fets, activitats i actes de gener a juny de 2015
- 33 Què estàs fent Neus?
I tu què ens recomanes? Jordi Pons, Teresa Múnera
- 34 Senyeres: La Tossa de Montbui, Santa Margarida de Montbui
- 35 Transports i telèfons d'interès

40. edició 1997
Millor publicació periòdica
d'àmbit local

PREMI
DE PUBLICACIONS
MUNICIPALS
5è PREMI
DE L'ORDEGAT - 1997
Municipi de l'any

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Editorial

PER A
MI CAMÍ
RAL ÉS

I per a tu?
Us convidem a que, si no ho
heu fet, vingueu a respondre
la pregunta!!!

“Per a mi, Camí Ral és la memòria col·lectiva de Copons, el fruit de compartir centenars de memòries individuals i familiars.”

CESC

“Per a mi, Camí Ral són 20 anys de dedicació i participació de molta gent vinculada a Copons, l'aportació de cada granet de sorra ha fet possible mantenir i compartir aquest gran tresor.”

NÚRIA

“Per a mi, Camí Ral és un nou concepte de disseny de butlletí municipal, una forma de comunicació oberta a la participació.”

M. GRÀCIA

“Per a mi, Camí Ral és un punt de trobada per tots els que s'estimen Copons, una feina col·lectiva que ens agermana, batecs de la vida del poble.”

ELISENDA

“Per a mi, Camí Ral ha estat el vincle amb un poble, gent que m'agrada, amics i també una bona terra, tot plegat un privilegi, per molt anys”

LLUÍS JUBERT

Aniversari número 40 - 20 anys de Camí Ral

ROSER GRAU

Vull expressar el meu agraïment a les persones que al llarg d'aquests anys han tirat endavant la revista del poble per diferents motius: perquè he tingut l'oportunitat de consultar els números del Camí Ral del primer al darrer, ja que en diverses ocasions hi he cercat informació com si fos una hemeroteca, i sempre hi he descobert històries, iniciatives, testimonis o personatges de Copons, que m'ha agradat saber que han existit; també perquè m'ha servit d'altaveu per proposar aquelles coses en què crec, ja sigui la recerca de fonts orals o la recuperació de la memòria local... i també perquè m'ha fet relacionar amb gent que no coneixia i que han esdevingut bones col·legues i gairebé amigues. No ha estat solament per la vinculació i gaudi de la publicació, que m'he sentit en relativament poc temps, identificada amb un nou hàbitat i sobretot, he pogut reconèixer el sentiment de pertinença, però aquesta ha estat una bona via per integrar-me i participar, així doncs, llarga vida i enhorabona!

La Foto del mes Les Caramelles 1969-1973

Ricard Closa Martínez

"L'Avel·lí unta amb una mica d'oli les articulacions de la ballesta i repassa amb cura els cargols que sostenen el complex entramat de fusta, conscient que no pot errar la tirada. L'endemà, quan facin la cantada de caramelles al peu del balcó de cal Rapés, haurà d'estar molt fi per fer volar el clavell als dits de la Sabina, la seva enamorada. Només per ella serà la flor, un clavell de gitana, que són els que més li agraden amb un retall de paper cosit a la tija i un vers escrit que li ha quedat tan preciós que, en escriure'l ell mateix s'ha esborronat. Ara bé! Només ella l'hauria de poder agafar i no la seva tieta, que li fa de mare des de fa anys i no veu amb bons ulls que a la noia la festegi un borinot com ell. —Si l'agafés la vella, el clavell!!! Pensa l'Avel·lí. Però no hi pateix gaire perquè és fort i molt manyós amb la ballesta i segur que el farà arribar a les mans de la Sabina. I, qui sap, potser al capvespre, asseguts al banc de pedra del Pla de missa, ella li farà un petó dolç i humit a la galta, a prop de'on comencen els llavis, amb un retall d'intenció que el farà fondre. Mentrestant, des de la finestra de la rectoria, pots mossèn Pere s'ho guaitarà, emocionat. Qui sap."

En una de les fotos hi podem veure tot el jovent caramellaire a punt de cantar algun diumenge de Pasqua cap a finals dels seixanta o començaments dels setanta, segons m'explica amable i apassionada-

ment en Toni Riera. Segur que més d'un s'hi reconeix. I segurament també haurà de reconèixer el tarannà de Mossèn Pere. Mossèn Pere Rafat feia poc que havia arribat a la parròquia i de seguida va mostrar moltes ganes de fer vida de poble i d'implicar al jovent. De caràcter franc i amable, sempre deixava la rectoria oberta perquè els joves hi poguessin entrar i jugar al billar atrotinat o al futbolí desmanegat que hi havia al primer pis. Molt amant de la música, —en aquells anys ja comptava amb un harmòni—, a mossèn Pere li va costar poc engrescar-se i organitzar un grup de caramelles que va ser una de les coses que més afició va aplegar. També, i amb l'ajuda dels mestres de l'escola, assajaven balls com el cercolet, el ball de faixes o el ball de cintes que a vegades també acompanyaven les caramelles i, on l'espai ho permetia, feien les ballades. Perxes i cistells i l'emblemàtica ballesta eren els estris que acompanyaven a la colla i amb els quals es feien arribar clavells a les balconades on els veïns gaudien dels cants i, generosos sense excepció, omplien el cistell amb alguns bitllets i monedes, sempre ben rebuts per la canalla i amb els que es pagava alguna excursió. El Toni, recorda molt especialment a en Pere Tomàs i la força i habilitat ben combinades que tenia per fer anar la ballesta i en qui un servidor s'ha inspirat per escriure el petit relat de ficció que encapçala aquest article. *

CEDIDA PER L'ARXIU MEMORIAL

EUGÈNIA MERCADAL SEGURA

Copons surt de Copons

Jaume Ortínez Vives

Poc a poc, la projecció exterior dels Negociants de Copons fa camí.

En els últims mesos han visitat Copons i han escoltat la seva història uns vint-i-cinc socis de l'Agrupació Folklorica Barcelona, que van seguir viatge fins a Prats de Rei per conèixer *La Batalla dels Prats de Rei*. Després fou un grup de gent relacionada amb el món econòmic, a qui acompanyà el professor Antoni Olivé i Tomàs. A l'abril vàrem rebre la visita dels Gogistes Tarragonins, en una jornada sencera que en paraules seves van considerar memorable. En els actes de celebració del Mil·lenari de Calaf, i concretament en el capítol de conferències de tema històric i econòmic cal destacar la menció que feu dels Negociants de Copons el professor Antoni Costas, president del Cercle d'Economia. Capítol apart mereix l'explícita referència que feu el Dr. Gerard Padró i Miquel, professor de la London School of Economics, sobre la fundació del Banco Herrero per part del coponenc Antoni Jové i Pradell. Núria Cabañas, arqueòloga i directora l'estiu passat de l'excavació al Moli d'oli del Moli del Mig, va explicar en una conferència a l'Ateneu Igualadí l'abast de la troballa, el context històric dels inicis del moli i la intervenció realitzada. Quatre-centes persones van seguir la xerrada. Per últim, cal comentar la visita feta a alguns descendents d'aquells negociants dels segles XVIII i XIX, per part d'un equip que vol recollir en un petit documental aquesta història. Molt lluny de Copons en distància i molt més en el temps, aquells coponencs de cor mantenen l'esperit d'austeritat, de treball i de visió de futur ben viu, i parlen de Copons com si encara fos el seu poble. *

Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons

Carles Muñoz Pallarès

L'esplèndida edició i la seva festa de presentació el 25 d'abril del 2015

El passat 25 d'abril, a l'església de Copons, es va presentar la primera edició dels Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons, promoguda per Gogistes Tarragonins i la parròquia de Santa Maria de Copons.

Després de la recuperació del pedró de Copons l'any 2011 i la posterior benedicció de l'actual imatge el 2013, l'edició d'aquests goigs apareix amb el desig d'honar amb més solemnitat sant Magí, tot acompanyant les celebracions que li són dedicades, destacant-ne la ja tradicional benedicció i repartiment de l'aigua miraculosa que es duu a terme per la festa major d'estiu. L'absència des de fa molts anys d'uns goigs propis del poble als oficis de la parròquia i la redescoberta a Copons de sant Magí han propiciat que aquesta edició sigui avui una realitat.

Amb aquesta esplèndida edició Copons engrandeix la tradició gogística. Els goigs són composicions poètiques cantades que en el seu origen lloaven a la Mare de Déu i que, posteriorment, s'han anat aixamplant a les advocacions de Jesucrist i dels sants. Pràcticament només perviuen als Països Catalans. Es disposen per *estrofes*. La primera (*entrada*) i la darrera (*tornada o final*) són de quatre versos, essent el tercer i el quart la *rescobla* que es va repetint després de totes les altres *estrofes*, que són de sis versos. D'estrofes sempre n'hi ha un mínim de set, rememorant els set goigs marians: Anunciació, Nadal, Epifania, Pasqua, Ascensió del Senyor, Pentecosta i Assumpció de Maria. Cada vers és alhora heptasil·lab. Mentre la litúrgia fou en llatí, fins fa una cinquantena d'anys, el cant dels goigs estava arrelat arreu, ja que era l'única oportunitat per al poble de poder cantar a una advocació local i en llengua catalana. En l'actualitat, tot i la minvada de la pràctica religiosa, els goigs continuen gaudint de popularitat. Poques són les esglésies, ermites o capelles de Catalunya que no tinguin o hagin tingut fins temps recents uns goigs propis que es canten els dies de festa. Estem, sens dubte, davant d'un fet cultural de primer ordre, especialment des del corrent de la *Renaixença*, amb moltes branques: literatura popular (però amb autors també com Jacint Verdaguer o Joan Maragall), música senzilla i/o anònima (però amb autors també com Lluís Millet o Joan Llongueras), il·lustracions de tota mena (amb autors com Josep Maria Subirachs, Josep Obiols o Antoni Gelabert), antropologia cultural, col·leccionisme, ... L'existència d'associacions de gogistes per tot Catalunya (Bagà, Barcelona, Sabadell, Solsona, Tarragona, Vilanova i la Geltrú, ...) fomenta el coneixement, la recuperació i l'estudi dels goigs. Amb l'edició dels *Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons*, la nostra vila pren part novament de la tradició gogística i, per extensió, de la cultura catalana, aportant un punt de frescor a la religiositat popular.

Una edició meravellosa

L'associació Gogistes Tarragonins, dedicada des de fa 35 anys a la divulgació de la tradició gogística, ha ofert de manera totalment

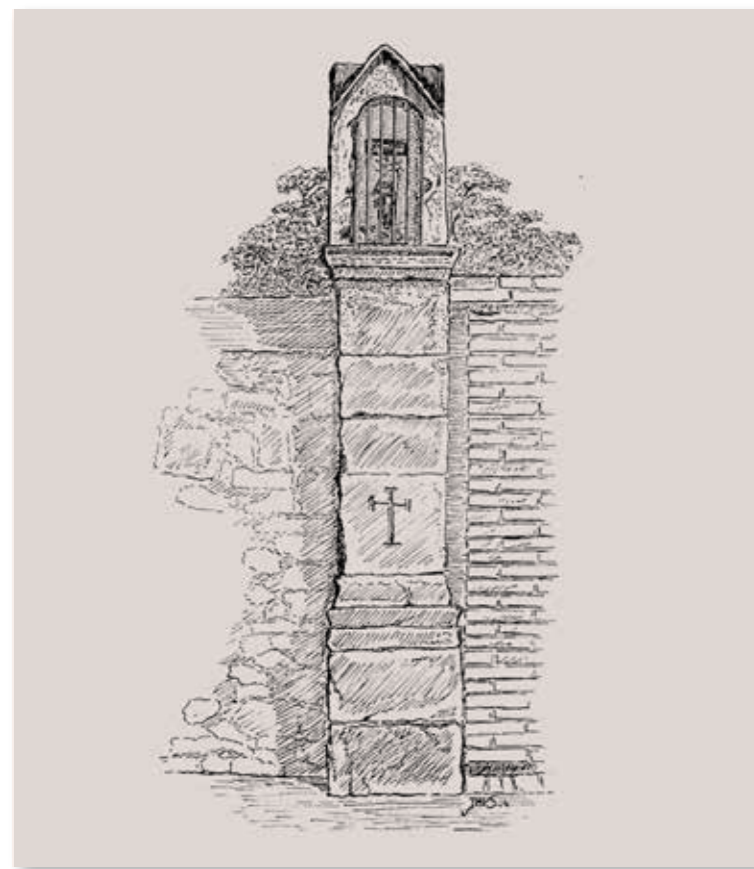

desinteressada el seu saber fer per a l'edició. Des d'un bon principi, Gogistes Tarragonins va mostrar un especial interès en promoure aquesta edició juntament amb la parròquia de Santa Maria de Copons. Un interès motivat, sobretot, per la simbologia que té sant Magí a Tarragona, d'on n'és compatriò i on se li professa una gran devoció i estima. Ha estat realment un plaer el tracte amb ells i veure'n els resultats. Cal reconèixer especialment al Sr. Carles Baches (el seu president) i al Sr. Miquel Martí (el seu vicepresident) tota la tasca de coordinació en la producció dels goigs, així com el seu valuós assessorament. És la publicació número 1013 de Gogistes Tarragonins i els seus goigs número 754.

La lletra

Mossèn Carles Riera Fonts, rector dels Prats de Rei, ha tingut la gentilesa de compondre l'entrada i final, així com dues estrofes dedicades a Copons. La resta de les estrofes són les mateixes que trobem al text tradicional dels Goigs de Sant Magí del santuari de la Brufaganya que Mn. Carles ha revisat lingüísticament. S'han volgut guardar aquestes estrofes així com la rescobla "oïu el qui en vós confia, sant Magí molt gloriós" per mantenir la tradició maginenca de la gran majoria dels goigs dedicats al sant.

Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons

El pedró de Sant Magí per Josep Mareia Virgili Sastre

Il·lustracions i maquetació

Els goigs es presenten en forma de díptic amb una portada, dues pàgines centrals i una contraportada. La pàgina central dreta és la que ens mostra els goigs en sí, en la seva disposició més tradicional (títol, estrofes, melodia, imatge del sant, orla i pregària). El color escollit, marró-roigenc, evoca l'hàbit de sant Magí.

El senyor Josep Maria Virgili Sastre de Tarragona, membre de Gogistes Tarragonins, ens ha regalat unes il·lustracions delicadíssimes de la imatge, del pedró i del poble vist des dels horts.

Per a l'orla Josep Maria Virgili ens presenta un boix ufanós tan arrelat al món maginenc com a l'entorn natural coponenc. A la mateixa orla hi distingim els dos atributs més coneguts de sant Magí: la palma i el gaiato. Igualment, l'orla té l'escut de Copons i dos càntirs d'aigua on s'hi llegeix Sant Magí i Copons.

La maquetació és també de Josep Maria Virgili, que ha trobat el punt just de tradició i actualitat.

Música

L'Anna Closa Pujabet ha compost la melodia per aquests goigs donant-los un aire festiu i alhora solemne. La pàgina central esquerra de l'edició s'ha dedicat íntegrament a la melodia amb el seu acompanyament per a piano i amb la lletra de les tres estrofes que més es canten a les celebracions: les dues dedicades a Copons i la que descriu el miracle més universal de sant Magí (fer brollar una font medicinal per als seus botxins).

Adjuntar l'acompanyament musical a l'edició és deixar els goigs sempre a punt de poder interpretar en el futur, evitant el que passa

en altres goigs on, per falta de l'acompanyament o simplement de la melodia, moltes vegades aquesta es perd.

La música ha estat revisada per Monsenyor Valentí Miserachs Grau, mestre de capella de la basílica papal de Santa Maria la Major de Roma des de fa més de 40 anys, i persona molt vinculada a la nostra comarca. Ha compost la música de molts goigs.

Nota històrica

Atenent a la tradició d'emmarcar uns goigs en el seu context geogràfic i temporal, jo mateix he tingut l'honor d'explicar a la contraportada de l'edició on és Copons, qui fou sant Magí, el procés de redescoberta de pedró de sant Magí de Copons i el perquè d'aquesta edició. El text s'adreça tant a qui coneix el poble i el sant com a qui per mitjà d'aquesta edició pugui descobrir Copons i/o sant Magí.

Encoratjo a tothom a adquirir exemplars dels **Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons**. En trobareu a l'Estanc i al Forn. Amb la compra d'aquesta exquisida edició col·laborareu amb la parròquia i amb la tradició gogística, un fet cultural secular propi dels Països Catalans. A més, si en regaleu, donareu a conèixer Copons.

Una festa de presentació per al record

Durant la segona visita pastoral del bisbe de Vic, Romà Casanova, a les parròquies del Sector de Ponent de l'Arxiprestat Anoia-Segarra, el 6 de juliol del 2014, vàrem tenir la joia de preestrenar els **Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons** davant del mateix pedró, en companyia de les parròquies veïnes, gràcies a l'interès del propi bisbe i de disposar, ja en aquell moment, de la lletra i la melodia. L'únic que no teníem llavors era la completa edició de Gogistes Tarragonins. És per això que, per a aquella ocasió, es preparà una edició popular perquè es poguessin seguir els cants.

L'esplèndida edició de Gogistes Tarragonins es mereixia un acte de presentació. Aquest es féu dissabte 25 d'abril, a l'església parroquial, plena de gom a gom, seguit d'una missa en honor a Sant Magí. A l'acte, que promogué la parròquia de Santa Maria, hi participaren el Cor Trinvant de Calaf, els Músics de Copons, així com representants de Gogistes Tarragonins i de la Confraria de Sant Magí màrtir de Tarragona, que es desplaçaren per a l'ocasió a Copons, coincidint amb l'excursió al poble que organitzà la mateixa associació Gogistes Tarragonins.

El Cor Trinvant de Calaf, amb quatre veus femenines i tres de masculines, introduí l'acte amb una peça musical i interpretà altres obres intercalant els diversos parlaments. Fou un privilegi que acceptessin la nostra invitació i poder gaudir dels seus cants.

Mossèn Enric Garcia obrí amb una salutació a tots els assistents, agraint la visita dels tarragonins, i explicà alguns detalls entorn a la producció dels goigs i els precedents.

El senyor Joaquim Galà (gogista, confrare de sant Magí i portant de l'aigua de Tarragona) parlà visiblement emocionat en representació del senyor Carles Baches (president de Gogistes Tarragonins) que, per motius de força major, no pogué acompanyar-nos. El Sr. Galà ens presentà el senyor Adolf Quetcuti (president de la Confraria de Sant Magí màrtir de Tarragona), que desenvolupà un interessantíssim i alhora sentit discurs sobre el fet maginenc i mostrà la seva satisfacció de veure com Copons ha redescobert sant Magí i s'ha volgut oferir uns goigs editats amb tanta cura.

La Teresa Múnera fou la rapsoda de la tarda, tot recitant les estrofes

Els Gogistes Tarragonins davant del pedró de Sant Magí

de la nova edició dels goigs, acompanyada al violí per la Martina Muñoz, perquè els assistents poguéssim gaudir dels versos i la melodia dels ja oficials **Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons**.

L'apoteosi final fou la interpretació dels goigs per part dels Músics de Copons, instrumentalment un primer cop i acompanyant el Cor Trinvant a continuació. I un tercer cop amb tot el públic assistent. Fou, amb tota certesa, el moment més emotiu.

Els Músics de Copons que participaren a l'acte foren: Rut Calaf (flauta travessera), Anna Closa (direcció i piano), Jordi Closa (acordió), Jorgina Marimon (guitarra), Maria Melgosa (violí), Martina Muñoz (violí), Mariona Sala (guitarra) i Emma Vila (flauta travessera). L'actitud i l'excel·lència de la participació dels nostres músics va ser un dels puntals de l'acte. Desitjo que la marca "Músics de Copons" pugui anar fent coses més grans en el futur, engrandint el planter dels més petits i aixoplugant algun adult més.

La qualitat de les interpretacions musicals, així com la passió i bon gust que desprenien els diferents discursos que es van pronunciar, van deixar admirats a tots els assistents.

Seguidament a la presentació, Mn. Enric Garcia, Mons. Valentí Miserachs i Mn. Francesc Gallart (capellà consiliari de la Confraria de Sant Magí màrtir de Tarragona), amb dos escolans ben eixerits (Jordi Calaf i Pau Orpi), concelebraren una missa cantada en honor a Sant Magí, acompanyada també pels Músics de Copons. Mossèn Francesc Gallart, *capellà de capçalera* del culte a sant Magí, ens brindà unes boniques paraules de suport, germanor i agraïment. Els cants finals foren els *Goigs en lloança del gloriós màrtir Sant Magí de Tarragona* (per cortesia als nostres visitants) i el Virolai.

La festa es clogué amb coca per a tothom al Pla de Missa. Fou una celebració molt maca que deixarà un molt bon record a tots aquells que hi vam participar.

Agraïment

Tothom que ha ajudat a fer realitat l'edició dels goigs i la festa de la seva presentació mereix un total reconeixement per la il·lusion, predisposició i encert demostrats. Han estat moltes persones, tant de Copons com de fora, que han tingut una resposta molt positiva i enèrgica a la petició de col·laboració. Ningú ha donat un no per resposta, sinó ben al contrari, tothom s'hi ha abocat de ple. A més a més, cal agrair el suport de l'Ajuntament de Copons en l'acolliment dispensat als quaranta tarragonins que aprofitaren la presentació dels goigs per a gaudir de tot un dia al poble, així com per la col·locació d'una placa commemorativa de la jornada al pedró de Sant Magí, on s'hi poden llegir les estrofes dels goigs dedicades a Copons, tot ennoblint una mica més aquest racó tan estimat de la vila.

De la mateixa manera, dediquem un pensament ben entranyable per a en Josep Tort, persona molt implicada amb la parròquia i que, juntament amb la seva esposa Joana, arranjà i recuperà el pedró de Sant Magí. Ens va deixar el passat mes de febrer. Segur que hauria estat molt feliç de poder veure l'edició dels goigs i prendre part en la festa.

*En una altre ordre de coses, aprofito aquest espai per felicitar-nos tots plegats pel número 40 de Camí Ral. Pocs pobles gaudeixen d'un butlletí de la qualitat de Camí Ral. Camí Ral és un tret identificatiu de Copons. Cuidem-lo entre tots participant-hi i esperem que tingui sempre, com fins ara, el suport institucional que es mereix. **

Excursió de Gogistes Tarragonins a Copons

Dins del conjunt d'activitats que Gogistes Tarragonins organitza durant l'any per als seus socis, hi ha les sortides que fan fora de Tarragona. Arrel de la col·laboració conjunta amb ells durant la producció dels **Goigs a llaor de Sant Magí, venerat al pedronet de Copons**, sorgí la idea de venir d'excursió a Copons seduïts, en primer terme, per la presència de sant Magí al poble. La data es fixà per al mateix dia de la presentació dels goigs. D'aquesta manera podien combinar l'excursió amb l'assistència a l'acte de presentació d'uns goigs editats per ells mateixos. Per a la quarantena de tarragonins quedà un dia ben rodó. Per als coponencs, la seva presència donava el reforç necessari per a poder celebrar un acte amb més lluïment. La seva visita fou, veritablement, tot un afalac. Sant Magí, però, no va ser l'única cosa que els captivà de Copons. L'autocar que portava els tarragonins arribava a Copons a quarts d'onze. En primer lloc es dirigiren a l'Ajuntament on l'alcalde, Francesc Salamé, els donà la benvinguda i els obsequià amb *merchandising coponenc*. A les 11 començà una visita guiada pel poble, que estava oberta a tothom, durant la qual l'historiador Edgar Rodríguez explicà als visitants el fet històric i idiosincràtic dels negociants de Copons, amb les valuoses aportacions de Jaume Ortínez, que és tot un expert en el tema i està en investigació constant. Es féu una llarga i obligatòria parada davant del pedró de Sant Magí, amb foto de grup inclosa.

També feren una visita a l'església, amb el guiatge de Pau Llacuna, un bon entès de les esglésies de l'Anoia. Aquí pogueren conèixer l'obra del pintor igualadí Miquel Llacuna a Copons: l'altar de Sant Josep i la Capella del Santíssim. Enguany, coincidint amb el centenari del seu naixement, està projectat restaurar la pintura de la Capella del Santíssim. L'any passat ja es restaurà la de l'altar de Sant Josep.

Abans de dinar, el grup va anar tot passejant cap al Gorg de Nafre, tot admirant aquest espai natural tan ufanós.

A l'Alberg Sant Jaume de Jorba degustaren un dinar per llepar-se els dits i estar plens de forces per viure les emocions de la cerimònia de la tarda a l'església de Copons.

Els tarragonins van expressar el seu agraïment per una jornada feliç. Van quedar molt contents del tracte rebut per part de tots i meravellats del poble i la seva història.

La història de Copons i el seu paisatge urbà són singulars i no deixen indiferent a qui té l'ocasió de conèixer-los. A més, m'atreviria a dir que són un mirall del tarannà català. La seva promoció, juntament amb la dels espais naturals i les restes dels nombrosos molins propers, està plena d'oportunitats. *

Fer cistells, En Mitjons

Montserrat Galí Segués

Cistella conillera, cistelló i cargolera

Fustes d'esberlar canya o vimet, de 3, 4 o 5 forats

Llegiu el que ens explica aquesta vegada en Roc

— *Maleïda rata!!!* —diu molt fluixet l'àvia quan veu una ratota passejant-se per sobre les figues que s'estan assecant damunt del canyís. Agafa un parpal de ferro, i sense pensar-s'ho massa li venta un cop sec. Quin guirigall!!! La rata fuig xisclant, el canyís es trenca i totes les figues salten enlaire i queden escampades per terra.

— *Mala pècora!!!* — crida l'àvia amb ràbia — *Ja t'atraparé una hora o altra!!!*

És un dissabte de principi de tardor i avui netegem el cub i les bótes, tots som a casa, i en sentir el rebombori pugem a la golfa i contemplem el desori.

— *Què ha passat iaia?* —pregunta el meu germà Miquel que arriba el primer.

— *Quina desgràcia, quina desgràcia....* — repeteix l'àvia. Quan hi som tots s'explica:

— *Una ratota es passejava per sobre les figues i jo, amb força, li he fumut cop de parpal i les figues a pastar fang... i el canyís trencat.*

— *No t'amoïnis* — diu l'avi esbufegant per la pujada ràpida de les escales — *et faré un canyís nou. Roc i Miquel aneu a la riera i abans del gorg llarg hi ha un canyar. Talleu-ne un manat, sense prendre mal. Les lligueu i les poseu a assecar davant de l'eixida.*

No ens ho fem dir dues vegades, i mentre els altres consolen a l'àvia i arpleguen les figues mig seques, nosaltres prenem el volant i anem a fer canyes. A l'hora de dinar l'incident de la rata segueix sent el centre de la conversa.

— *Ahir havia deixat el cove de la roba bruta a baix i quan més tard el vaig agafar, per anar a rentar, va sortir-ne una rata! I la punyetera ja havia rosegat un mitjó del Miquel.* —explica la mare.

— *Em penso que la Mixa ja és molt vella* —intervé l'avi —*ja no pot atrapar les rates.*

— *Sí, es passa el dia al sol o a prop del foc ja no vol jugar mai amb mi* —diu en Miquel.

— *Haurem de buscar una gata nova i sacrificar la Mixa* —comenta el pare. I la mare ràpidament contesta:

— *Apa què dius. La Mixa ja era aquí quan jo vaig arribar en casar-me. Això és casa seva a les bones i a les dolentes.*

Tots assentim amb el cap, la Mixa és carinyosa i es fa estimar i el pare rectifica:

— *Sí, ens ha salvat de rats i rates. Que es quedi tranquil·la, però necessitem una gata nova i caçadora.*

— *A casa d'en Peret tenen un munt de gats,*

demà a la tarda n'hi demanaré un —dic decidit i pregunto:

— *Avi, quan faràs el canyís?*

— *Demà començaré, amb el manat de canyes ja seques que vaig tallar fa uns mesos. Si es treballa amb material verd quan s'asseca perd volum i tot el canyís balla.*

— *Si us hi poseu també podríeu fer-me un cove. Algun dia el que tinc es trencarà quan torno del safareig amb la roba molla i pesant* — demana la mare.

— *I una cargolera nova!* — diu l'àvia — *La vella té un forat, que tapo com puc. Algun dia trobaré tots els cargols rondant per la botiga!* (habitació de guardar el gra)

— *Caram avi i també feu cargoleres i coves?* — pregunta en Miquel

— *I cistells, arganells per carregar la mula, cistella conillera o per portar gallines, covenets per portar pedres, coves pels fems, ruquet per escalfar llits...* — contesta l'avi.

— *I la capseta de cosir* — diu l'àvia contenta — *i també em va regalar una capseta molt bonica per posar joies feta de vimet fi.*

— *Tot el que hi ha a casa de cistelleria ho heu fet vos avi? Com ho vàreu aprendre?* — dic estorat.

— *Quan jo era jove, aquí a casa, vivia un oncle que va quedar solter. Era de poques paraules però molt destre. Va començar a fer coves, però li quedaven mig torts, però s'hi va engrescar i va anar a Calaf i es va fer amic del cisteller que coneixia molt bé l'ofici. De mica en mica va aprendre a fer de tot. Amb això es guanyava algun caleró* — explica l'avi. — *Quan li calia ajuda jo ho feia amb molt gust. És una feina bonica, per*

fer-la cal tenir destresa, ull per les mesures, força pels acabats... i una mica d'art.

— *Avi, jo vull ser cisteller* — diu el Miquel.

— *A mi també m'agradaria aprendre'n* — afegeixo.

— *Estic content* — diu l'avi — *començarem pel canyís. Demà abans de missa pelarem les canyes.*

— *I un cop pelades que es fa?* — insistixo

— *Es posa la fusta d'esberlar a un cap i es va obrint la canya fent 5 o 6 tires. Un cop tenim les tires les tallem, amb tisores de podar, a la mida que es vol fer el canyís, i es van teixint, ben fort, per no deixar forats per on puguin caure les figues o les panses. S'ha de capçar al final.*

— *I el vimet també es pela?* — li demano

— *Sí, el vimet abans de pelar-lo s'ha de posar dues o tres setmanes dins de l'aigua.*

— *I la panereta de l'àvia que és tan fina?* — pregunto

— *Si es vol fer una cistelleta fina, es talla la punta del vimet amb les tisores de podar i amb el ganxo, semblant a un falçó de recollir raïm, es fan uns talls a un cap on es posa a la fusta d'esberlar de 3 forats i es fan tires més primes. El que costa més de tot de fer són les nanses i l'acabat que es fa amb vimet més gruixut i l'ajuda d'una eina de ferro que es diu canal.*

— *Avi, podré fer un cistell per anar a buscar bolets per mi tot sol?* — demana el Miquel

— *Sí, Miquel, però pas a pas, el cistell costa bastant més de fer que el canyís. Has d'aprendre a fer culs de queixal amb el vimet o culs transversals i després cosir-los perquè no es moguin. Després cal apren-*

dre a tombar i pujar els muntants i fer-los la lligada i també l'espinal que se li fa el volt al cul. Un cop acabat el cul, hauràs de saber teixir la paret i fer-li l'encostellat amb canya. Encara s'ha d'afegir vimets per fer la nansa... Quan tens tot això cal fer la vora de dalt, cargolada, que és la que dóna força al cistell. —Totes les explicacions ens les donava l'avi mostrant-nos cada una de les parts en el cistell de les patates que hi havia a la cuina.

És diumenge al mati i toca pelar les canyes. L'avi ho fa com qui no fa res, però nosaltres dos errem sovint el cop. Un cop pelades les canyes les lliguem en un manat, ens canviem i cap a missa.

A la tarda baixo al poble. Vaig al Casal a trobar-me amb la colla. Arriba en Peret i li explico que la Mixa s'ha fet vella i que necessitem un gat bon caçador.

— *Vine a casa. Si te'n portes un gat la mare estarà contenta* —m'explica en Peret i fem cap a casa seva.

— *Mira aquesta blanca i negra, la Fletxa, és la millor caçadora, però ja és vella, jo sempre l'he vist a casa i de gata vella tu ja en tens una. Però hi ha el Mitjons, és negra amb els peus blancs, que ho atrapa tot. M'ha portat rates, ratolins, llagostes grosses, sargantanes... i me les ensenya amb gran orgull. On és? No el veig? Segur que ha anat a caçar. Ja tornarem més tard a buscar-lo* — diu en Peret.

Cap al tard anem a buscar el Mitjons. És eixerit, m'agrada. Es deixa agafar i cap a casa. En arribar a la cuina amb el Mitjons a

coll tot són preguntes:

— *És bon caçador?*

— *Com es diu?*

— *Mitjons! Quin nom!! Es veu simpàtic.*

— *És jove? Què bonic!*

— *Tanqueu la porta que no s'escapi!*

— *Preparem-li un bon plat de sopes...*

Quan tothom està més tranquil el deixo anar i ell repassa tots els racons de la cuina. S'acosta al foc i allà troba la Mixa dormint. Quan la Mixa el veu rondina una mica i ensenya les dents, però es posa a dormir de nou.

El Mitjons no fa cas de les dents de la Mixa, està acostumat a viure amb molts gats. Es menja la sopa amb parsimònia, sense haver de lluitar per un plat de sopa amb un munt de gats. Es llepa els bigotis i se'n va cap al foc. Tota la família està a l'expectativa. El Mitjons es col·loca darrera la Mixa i li comença a tocar la cua. La Mixa resta endormiscada. Pobre gata, se li ha acabat la tranquil·litat.

Però a tots ens sembla que Mixa i Mitjons seran bons amics.

Des d'aquell dia cada diumenge, abans d'anar a missa, és l'hora de l'avi. Mica a mica ens ensenya els diferents materials (canya, vimet, avellaner, olivera), el remull, l'esberlat, a fer culs, a tombar, a fer nanses, a fer els acabats... De moment anem renovant tots els estris de casa fets amb cistelleria: coves, covenets, cargoleres, cistella conillera, estalvis... Els primers sortien una mica gueros : amb el cul tort o les nanses desiguals... però tota la família ens els alabava ja que de mica en mica milloraven.

El dia que vaig acabar el cistell rodó, per posar el porró a refrescar amb palla quan anem a treballar al camp, va quedar ben plantat, pla a terra, i amb la nansa ben arrodonida... vaig dir:

— *Si seguim així potser podrem fer com l'oncle de l'avi: anar a vendre cistells i treure'n algun caleró.*

— *O ser cistellers de debò* — va contestar-me en Miquel.

Agraieixo al Roger Verdaguer les seves explicacions del procés de fer cistells i les seves fotografies. ✨

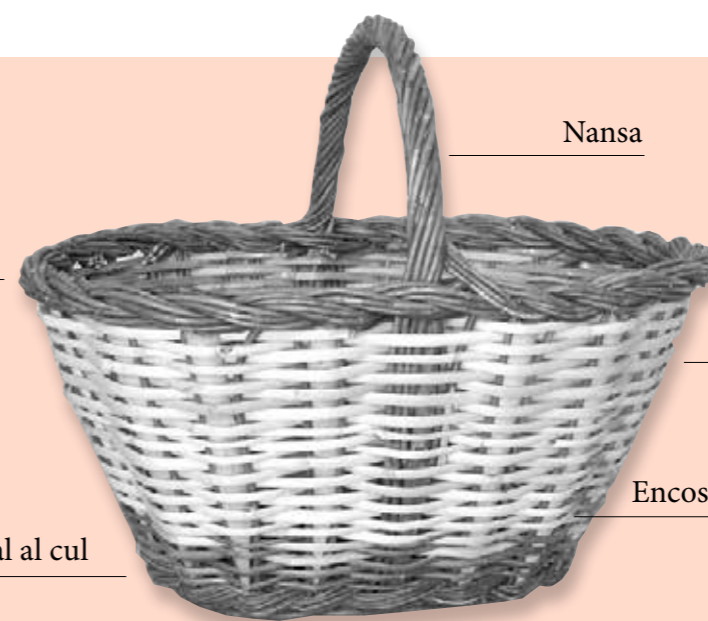
Eines del cisteller: canals, punxons i tisores de podar

ROGER VERDAGUER

Vora de dalt cargolada

Tombar i fer l'espinal al cul

Nansa

Teixit paret

Encostellat de canya

Manat de vimet

Dolors Farrés Camps

Rosa Mata Francès

Ja fa dies que em balla pel cap d'entrevistar la Dolors. Va ser la meva sogra i és l'àvia dels meus fills i se'm fa estrany entrevistar-la. És una dona intel·ligent, clara i directa. Que no està per romanços vaja. La Dolors n'ha viscut i passat de tots colors. Ha tibat per al poble com pocs i malgrat conec força coses de la seva vida, sé que entrevistant-la en descobriré alguna de nova.

No m'ho penso més i li dic per WhatsApp: — vols que t'entrevisti per al Camí Ral? — com vulguis, d'acord — em diu.

Quedo amb ella una tarda a casa seva. Se'm fa estrany asseure'ns al sofà, gravadora en mà, per fer unes preguntes de rigor sobre les quals ja sé algunes respostes. Però alhora em representa un avantatge per tibar del fil i assegurar-me que van sorgint coses importants de la seva vida.

— Vinga arrenquem.

— Quan vas néixer Dolors?

— Vaig néixer el 20 de setembre del 48 a cal Puig de "Santpuvim", terme municipal de Veciana. Vaig viure allà fins que em vaig casar als 22 anys que vaig anar a viure a Igualada. Allà vivia amb el meu germà, els pares i els avis.

— Cal Puig tocant a la carretera? A Sant Pere Desvim es diu oi?

— Sí, Santpuvim que dic jo, allà on ara viu l'Enric. La casa era nostra. L'avi ens la va deixar directament per al meu germà i per a mi i en ser de dos ja no saps què has de fer i ens la vam vendre.

— De què feien els teus pares?

— De pagès. Tenien una mica de terra però el meu pare i el meu avi comerciaven amb vi. Tenien una taverna a Calaf, era de la germana del meu pare, la meva tieta que es va morir amb 33 anys, la mare del Planell de Calaf. El meu tiet es va quedar "viudo" i venien molt a casa. El meu tiet tenia la taverna i un magatzem de material de construcció. Venien vi a granel, rom, conyac... embotellat. També s'hi podia anar a fer un got. Hi havia unes tauletes petites. Jo hi vaig anar tot un any a ajudar-los. Se'ls havia posat malalta la senyora que els ajudava. Deuria tenir 14 anys. Hi vaig ser tot l'estiu, fins que vaig anar a treballar. Feia el menjar, anava a comprar... una mica de mestressa de casa.

— I vas anar a l'escola? On?

— A Sant Pere Desvim. Vam començar als sis anys el meu germà i jo. A l'escola hi anaven nens i nenes de les cases de pagès d'allà. Érem colla no et pensis! Caminant teniem mitja hora. Ens quedàvem a dinar allà amb la "fiambreteta". Després de més grans hi anàvem amb bicicleta. Ens portem tres anys

amb el meu germà. Tinc molt bon record de l'escola. La primera mestra era una noia de Prats. Després va venir la Pilarín Pérez de Saragossa que era molt jove i com que tenia por de dormir sola venia a dormir a casa meva molts dies. Després va venir la senyora Conxita que era de Salamanca. Aquesta s'hi va estar molts anys. No es va jubilar perquè es va posar malalta i es va morir.

Als 14 ja vaig plegar de l'escola i cap a treballar a la fàbrica d'Igualada. Jo volia ser mestra però a casa meva em deien. — *Però com vols ser mestra si hauries d'anar a estudiar a Barcelona?* I la senyora Conxita deia: — *No tindreu cap problema, que vingui a casa meva a Barcelona!* La família de la Conxita tenien casa a Barcelona. Però aleshores tots els estudis eren pagant i bastant. No hi havia res més. Tot privat. I el meu pare va dir — *Nosaltres no podem pagar això.* I es va deixar córrer. També m'hagués agradat fer de perruquera però passava el mateix, viatge en Hispano i a la perruqueria d'entrada anaves a aprendre, tampoc anaves a cobrar... i si a casa no hi havia "pistrinquis" doncs, ja diràs tu... I cap a treballar a la fàbrica a Cal Gom, al costat del parc del Xipreret, feien banyadors. Allà hi treballava de mecànic en Gaspar Tomàs, fill del barber de Copons que venia sovint a casa nostra. I el meu pare li va dir — *A veure si voldrien llogar aquesta mossà allà on treballa el teu fill...* I sí, al cap de poc em van dir que ja podia començar. I cada dia agafava la Hispano i avall i al migdia anava a dinar a casa la mestra Pilarín que s'havia casat amb un xicot d'Igualada i vivien al Poble Sec.

— *Ostres, doncs, sí que hi va haver relació amb la mestra Pilarín?*

— "Hombre"! A la seva filla, la Neus, encara la veig. La Pilarín, ja deu tenir 80 i pico d'anys i està una mica desmarxada però no fa massa que la vaig veure i encara em va reconèixer. Doncs, després de dinar tornem-hi. Hispano i amunt. Arribava a quarts de nou a casa. A la Hispano ens ho passàvem molt bé perquè anàvem jovent de Prats, de Calaf, de Copons... Anàvem a treballar però vam "disfrutar" molt. Al Gom hi vaig estar tres anys amb banyadors i gènera de punt. Allà

vaig aprendre totes les màquines que tenien, vaig aprendre molt. Aleshores em van dir si volia anar a treballar al Salinas. El Gaspar aquest va anar a treballar allà i em va dir — *Vols venir?* I ens vam entendre i cap allà, a començar la cadena de bany. Jo, al Gom, guanyava 225 pessetes però més de la meitat eren per al viatge amb la Hispano.

— *Quant temps vas treballar al Salinas?*

— Hi vaig treballar uns 7 anys. Allà també feien bany i em van posar a la cadena de bany. I després van obrir la secció de llenceria i m'hi van posar a mi i a la meva amiga, la Isabel Hernandez, que ja fa temps que és morta. Súper joves les dues i ens vam fer un fart de treballar. Hi havia una sala molt molt gran plena de màquines. Vam començar la secció nosaltres dues i quan ja va estar en marxa en vam començar una altra. Van separar la "corseteria" de la llenceria. Jo a la llenceria i la Isabel a la "corseteria". I, au, una altra secció nova. I aleshores a la llenceria van començar a fer també roba esportiva i a treballar amb tallers de fora. Jo em cuidava també dels tallers. Això deuria ser ja als anys 68-69, fins que em vaig casar.

— *On vas conèixer al teu home?*

— L'Antonio el vaig conèixer a Santa Maria del Camí perquè anàvem a ballar per aquests pobles. Vaig ballar amb ell a la Festa Major. Després ja ens vam anar trobant a altres llocs, a Jorba, a Rubió... i vam començar a festejar. Jo tenia 17 ó 18 anys. Ell en tenia 25. I el vaig trobar tan guapo. Em va agradar taaaan quan el vaig veure... I ja vam començar amb la història. Vam sortir uns tres anys, ens vam casar al maig del 70, al juny del 71 va néixer el Dani i al desembre del 71 l'accident d'escopeta caçant se'l va emportar. Això et deixa descol·locat del tot. Tot es trenca.

— *On vivieu? Com t'ho vas fer aleshores?*

— Vivíem a Igualada. Ell portava un camió allà al Segarra Bescompte i quan ens vam casar ens van donar un pis i ens en hi vam anar. Jo no tenia carnet de conduir. Aleshores si no eres casada et feien fer mig any de servei social per treure't el carnet. Jo no ho vaig voler fer, només et feien fer quatre ruqueries. Abans ja vaig fer les pràctiques

de cotxe i un cop casada cap a l'autoescola i el 13 d'octubre a examinar-me i ja vaig venir amb el carnet cap a casa. Aquell dia només vam aconseguir el carnet dos. Jo tot a la primera! L'Antonio tenia un Seat 124 d'aquells arrodonits, era "xulo", i ell me'n va ensenyar i jo aquell cotxe ja el conduïa. A mi m'agrada conduir. Però en aquella època era diferent. No era tan normal com ara.

Quan es va morir l'Antonio, em vaig quedar sola amb el Daniel. Quan va néixer jo ja treballava però aleshores no teníem quatre mesos de baixa com ara, em sembla que eren quatre setmanes abans i quatre després. I, aleshores, la sogra del meu germà em cuidava el Daniel. Més endavant el vaig portar a la guarderia, prop del Fibad, on vaig anar a treballar després de Cal Salinas.

Quan vaig enviuar treballava a Cal Salinas i no ens vam entendre un dia amb una cosa i vaig plegar. Al Salinas hi treballava el senyor Susanna que estava al magatzem i treballàvem junts i xerràvem. Aquell home me l'apreciava. Jo li vaig explicar que m'havia anat a "despedir" — *Però perquè ho ha fet?* em va dir. Sempre em parlava de vostè — *Perquè ja no podia estar allà i he decidit plegar. Ja hi he anat aquest matí i en quinze dies marxaré.* Aleshores em va preguntar si ja tenia una altra feina i em va dir: — *Parlaré amb l'Emília Segarra del Fibad, si vols* — En aquell moment l'Emília ho era tot al Fibad.

— *Doncs, sí, digues-li, perquè ara me n'aniré a buscar feina on sigui.* De seguida ja em van agafar al Fibad. I em deien — *Ui, amb aquesta, l'Emília, no t'hi estaràs ni quinze dies!* L'Emília sempre feia quedar algunes treballadores fins tard. Volia la cubeta de feina preparada per a les treballadores de l'endemà. — *Quan es plega fem això, deia.* Però jo només li vaig haver de dir un dia una cosa i prou, ja no em va dir mai més res. Venia la Dolors que era la mestressa i feia mostres i va començar: — *Dolors, que em podries fer això?* i l'Emília deia — *Oooh, si fas això no tindràs temps de fer allò...* I jo cada dia a l'hora de plegar tenia les cubetes ja plenes per l'endemà al matí. I l'Emília que no podia resistir que la gent tingués poca feina deia: — *Que ja ho té tot preparat Dolors?* I buscava les quatre potes al gat. Fins que un dia li vaig dir: — *Jo faré la feina a l'hora que l'haig de fer i quan sigui hora de plegar, plegaré com totes. I si algun dia vostè troba alguna cosa que està mal feta, m'ho diu, però sinó no hi ha motiu per quedar-me.* I des d'aleshores vam ser més amigues que mai i no em va dir mai més res. Anàvem a sopar juntes, a fer excursions juntes.. i mira

que ningú l'aguantava. Però jo m'hi vaig entendre estupendament. I amb la Dolors, la mestressa, també. Vaig estar molt bé allà al Fibad. Hi vaig estar tres o quatre anys fins que em vaig tornar a casar, el Daniel tenia 6 anys quan em vaig casar amb el Josep.

— *I el Josep on el vas conèixer?*

— Ja el coneixia de quan venia a Copons, venia a casa amb el meu pare, llauraven la terra i aquestes coses. Jo venia els diumenges al cine a Copons amb el Daniel. Estava al costat de l'església, on hi havia el local que van ensorrar, el centre parroquial, allà feien cine cada diumenge i molts diumenges baixava amb el Daniel i amb els meus pares. Anava amb el nen a tot arreu. El Ramon Serra de Cal Gravat fa poc em deia — *Me'n recordo ben bé quan venies aquí al cine i el Daniel comptava els números de les cadires* Hi havia aquelles butaques de fusta amb el número al darrere i el Daniel que no havia anat a l'escola encara, ja les comptava totes. A casa fèiem coses però fins als 6 anys no va anar a l'escola aquí a Copons.

Amb el Josep tot va començar un dia que va dir: — *Anem a Barcelona al Tibidabo amb el nen?* i vam marxar tots tres i la cosa es va anar embolicant fins que es va embolicar del tot. Em vaig casar l'any 76 i al 77 ja va néixer el David.

Aleshores vam venir a viure aquí. Vaig plegar del Fibad. Aquí hi vivien els meus sogres i la tia Carmeta que era una tieta soltera de la meva sogra. A Copons hi havia la fàbrica de gènere de punt del Bartomeu Closa i jo hi vaig anar a demanar-li feina. I em va donar feina per fer a casa. Tenia la meva màquina de cosir i em portaven sacs de feina. Ens combinàvem la feina de casa amb la iaia Trini. La fàbrica va plegar i jo els vaig comprar unes màquines i juntament amb la Teresa en un "cuarto" aquí dalt vam començar a treballar per als mateixos que treballaven ells, també la Concepció. Érem tres o quatre. Vam continuar en petit i més endavant vam engrandir a baix, a la plaça, allà on ara viu el David, i allà hi vam posar més màquines i més gent.

— *Quanta gent havíeu sigut?*

— Set o vuit. La Concepció, la M. Teresa, l'Esperança, la Teresa, l'Angelina, la M. Rosa... de noies joves en van passar varies: la Imma, la Susanna, l'Adela... però les grans com nosaltres érem les que t'he dit, em sembla. Després teníem noies a Igualada que els portàvem la feina a casa seva. Vam treballar fort. El taller el deuria començar al 81 ó 82 perquè va ser després que nasqués el Jordi, i va durar fins al 2003 que

vaig començar amb la casa rural. Ara que parlo del naixement del Jordi, recordo que preparàvem les coses per als Reis i amb la Concepció fèiem unes ales per la Imma que havia d'anar d'àngel a la carrossa dels Reis. El Jordi va néixer el 31 de desembre i teníem les ales a mig fer quan ell va néixer.

— *Et pensaves que seria una nena oi?*

— Aiii, sí. I quan va néixer el metge Rofes em va dir — *És un nen molt maco* I la primera paraula que em va sortir va ser, "hòstia" i quan el vaig veure amb aquells pèls negres... entre que no esperava un nen... després ben contenta.

— *No s'assemblen els teus fills...*

— No gens! I els dos que es podrien assemblar més entre ells tampoc. El Jordi s'assembla al seu pare i el David pots ser al meu sogre que era més ros, però vaja el David és pèl-roig.

— *I un fart de treballar i cosir per les coses del poble?*

— Ui, sí, de vestits i barrets de reis n'hem fet un munt. Encara en faig ara. Aquí amb els pares de l'escola anàvem junts per fer totes les coses i en vam fer moltes. Teníem bona harmonia. Aquesta canalla feien obres de teatre, carnestoltes..... i una feinada a fer, disfresses sempre. Vam fer moltes coses i hi havia molt bon rotllo, la veritat que sí. Sempre organitzàvem les festes i les "bervenes" a Ca la Minga, una senyora que vivia aquí a la Plaça i que ja ha sortit en alguna foto del Camí Ral. El Mingu, el seu home, va morir i després el bar el va portar ella. I més "bervenes" i festes. Recordo un Sant Joan que estava embarassada del David i, estava molt grossa, quatre quilos i quart que va pesar... doncs, vam celebrar Sant Joan al bar. Venia un home amb un acordió i en el replà de davant del bar ballàvem i sopàvem. I l'acordió nyigo-nyigo... Aquell any vaig ballar amb el Brunet de Veciana que feia una panxa grossa així, i ell deia: — *"goita goita" com ens toquem les panxes!!!* El pobre va morir jove també, d'un accident.

— *Vas estar anys de regidora a l'Ajuntament també.*

— Sí. Vaig estar de regidora quan era alcalde en Francesc Tomàs i després amb en Josep

Riera. En aquella època vam anar a buscar plaça de metge per Copons a Barcelona. Aleshores no teníem plaça de metge al poble i venia ara un de Jorba, ara un de Calaf... Vam anar a Barcelona al Col·legi de Metges i recordo que quan esperàvem que ens atenguéssim va passar el José Luis i jo vaig dir: - Què t'hi jugues que serà aquest? - I així va ser. Ell venia de Sant Pere de Ribes i tenia ganes d'anar a un poble de pagès. L'any 87 va venir. — I després del turisme rural?

— Després del turisme rural ja vaig plegar. Va funcionar 7 anys i em vaig jubilar als 63 per les circumstàncies i perquè em va convenir. Vam tenir molta feina per arreglar tota la casa.

— I el Teatre, com va començar?

— Uí, sí, el teatre molts anys. Primer no teníem nom fins que vam fer els estatuts i ens vam posar de nom Grup de teatre La Barraca. De fet encara tinc tots els documents. Hi havia molt jovent com la Francina, la Imma, el Jordi Bertran, la Rita, i també, els altres no tan joves. Van començar la M. Josep, una doctora que hi havia aquí, i el Xavi Aparici i arrel d'ells ja ens vam anar enganxant els altres.

— Quines obres t'han agradat més?

— Jo vaig "disfrutar" molt amb El Fanàtic del Barça. Quin any deuria ser? Aquestes merdes de pastilles que em foto... jo de les dates me'n recordava molt i ara no tinc el cap prou "despejat". Aquesta del Fanàtic deuria ser a l'any 91, em sembla. Vam "disfrutar" molt. Érem molta colla i la vam anar a fer a molts llocs. Cada any n'hem fet una. I fer els vestits del teatre també. Sempre cosir, ja ja...

— I vas fer "d'esteticien" també?

— Ah sí, ja no me'n recordava. Després de néixer el David. En tenia ganes. Aquí també em vaig trobar una mica limitada... en tot el que he volgut fer m'he trobat limitada! Primer per problemes econòmics i després perquè érem lluny de la ciutat i no podíem fer segons quines coses. Ja estava treballant aquí a casa amb la fàbrica però se'm va ficar al cap que volia fer el curs "d'esteticien" i clar, a Barcelona. Li vaig dir al meu home i em va dir - Ah, doncs, fes-ho Ell això sí que ho tenia, no et privava de res. No deia mai que no. Si vols fer això o allò.... La qüestió és que havia d'anar a Barcelona — Jo a Barcelona no hi sé anar, li vaig dir. — Jo t'hi acompanyaré el primer dia però no vindré cap més dia per res, em va dir ell. I així va ser. Vam anar cap al carrer Provença, i em vaig apuntar. Hi anava cada dissabte. Durant un any i mig o dos vaig fer el curs "d'esteticien" i alguna

cosa de massatgista i em van dir — *llàstima que no en puguis fer més de massatgista*. Però el Josep ja estava malalt, de fet ja s'havia posat malalt al néixer el David, primer reuma a la sang i anys després va agafar una infecció a la vàlvula del cor. Va ser quan el van haver d'operar i... ja va estar. En una habitació aquí a dalt a casa depilava i feia neteges de cutis... Ho vaig fer uns quants anys combinat amb la costura.

— A quina edat es va morir el Josep?

— A l'octubre del 2000. Primer va morir el meu sogre, l'avi Salvador al 98; al 2000 el Josep; al 2002 la Trini i al 2003 el meu pare, l'avi Puig, que tu estaves embarrassada de la nena i no la va veure perquè ell es va morir uns dies abans. I després la meua mare que es va morir al 2006. El Ferran va néixer al 2005 o sigui que encara no tenia l'any. Recordo que ella tenia el Ferran a la falda quan ja estava tova i deia — *Aquest nen no el puc aguantar, pesaaaa aquest nen*! A la meua mare també la vaig cuidar un temps aquí a casa però poc perquè es va morir aviat. Jo m'assemblava més al meu pare, la meua mare era més tranquil·la, molt pacífica, jo la veritat és que no ho sóc tant. Ara ja sí que sóc tranquil·la, ja no tinc tants neguits, ja ja...

— I viatges? També n'has fet uns quants no?

— No tants. Primer de tot vaig anar a Alemanya amb el David, després a França a fer els canals en vaixell, després a Egipte, a Polònia amb el Mossèn i aquest any a Rússia. Quan en vaig casar amb el Josep vam anar a Suïssa amb un 4L i anys després hi vaig tornar amb la Mònica. Em sembla que no n'he fet cap més a l'estranger. I els altres per aquí a Catalunya i per les espanyes: Andalusia: Sevilla, Còrdova, i a Galícia, Navarra, l'Aragó. Jo viatjaria més però tot això val diners i els diners no hi són. Aquests de l'Imerso sí que es poden fer, són més "baratos".

— I ets jutgessa de Pau. Això qui ho nomena?

— Sí, ja deu fer uns dotze anys. El jutjat, Governació. A tots els pobles n'hi ha. Fas papers, soluciones problemes, disputes de propietat o de veïns, casaments, naixements... Poca cosa es fa. Més que res tema papers, si s'han de casar o descasar, inscriure els nens però tot això aviat ja es farà automàticament a les clíniques allà on neixen. I petites coses. Si són faltes o coses grosses ja van al jutjat de primera instància. Bàsicament fas tràmits.

— Quina diries que ha estat la millor època de la teua vida?

- Ja ja... la joventut.. quan em vaig casar, ja em va venir la grossa de seguida. 22 anys i al 23 ja era viuda. Però l'escola i la joventut de sortir... que no es sortia com ara però ho passava molt bé. He passat moltes coses dolentes però sempre me n'he anat sortint. Això et menja per dintre però s'ha de tenir l'esperit de tirar endavant i s'ha d'anar superant. Hi ha morts que ja són de llei, i no és el mateix enterrar persones joves com és el cas dels meus homes o de la Mònica. Et trobes sol en molts sentits. Saps que estàs acompanyat perquè tens gent per tot arreu però la soledat interna la tens. També sí no tens fills ho enfoques d'una altra manera i encara et trobes més sol. Però quan has de lluitar és diferent. Primer per al Daniel sol i després per tots tres. Jo em vaig passar anys anant molt a l'hospital i aquests nens eren petits. A Barcelona vaig estar 10 anys anant i venint. I els nens — *Mama, per què no vens?* també treballava. Tenia el taller muntat i gent i m'havia de llevar a les 5 del matí per anar a Barcelona als metges i no sabies a l'hora que tornaries. Però tenia energia per fer-ho i encara me n'anava a fer teatre i aquestes bestieses. Sempre que volies fer una cosa sortien problemes. Moltes vegades arribar de Barcelona i entornar-te'n al mateix moment. Ell ho va passar molt malament molt, però la resta també ho vam patir.

El Josep es va morir l'octubre. I el cos es deixa anar... i vaig quedar malalta amb febre i tot. I quan ja m'havia recuperat una mica de tot això aleshores la mort de la Mònica... Ella es va morir el mateix any del Josep És que aquestes nenes, la Mònica i l'Elena, per nosaltres eren d'aquí casa, eren nostres, no sé com t'ho diria, com si fossin germans amb els meus.

I aquesta és la vida que m'ha tocat viure. Però estic contenta del que tinc, dels fills i d'aquests néts tan preciosos.

En aquests moments entra la Greta per la porta i la Dolors diu — *Mira-la, creix com un carbassó, ja ja...* A la Dolors se li il·lumina la cara i a la gravadora ja només se sent la Greta i la iaia. Ho deixem aquí.

La Dolors és treballadora, sap fer de tot i no ha parat mai de fer coses, informàtica, anglès, dansa, gimnàstica, cuina... Una dona de caràcter, amb empena, valenta, lluitadora, disposada sempre a ajudar als altres i a batallar per al poble. Ara és justament per als quatre néts que té per qui més batalla. Moltes gràcies Dolors, per l'entrevista, per tot el que m'has ajudat i ensenyat i per ser una àvia fantàstica. Un petó ben fort. *

Ajuntament

Què s'està fent ...

Acabem de començar una nova legislatura i torno a tenir el privilegi, perquè el poble així ho ha volgut, d'encapçalar-la. I ho faig acompanyat d'un equip generós, disposat, il·lusionat i compromès per servir al municipi de Copons i a la seva gent. Al llarg de l'últim any hi ha hagut moltes intervencions en equipaments i espais públics, i avui voldria fer-vos un recorregut per l'economia de totes aquestes inversions. Espero haver encertat amb el llenguatge, les paraules i l'enfoc adequat per fer-ho entenedor per a tothom, fins i tot per aquells que els números els són aliens. Si no ho he aconseguit, us demano disculpes d'entrada.

Com segurament recordareu, la gran notícia el 2011 va ser adonar-se del deute que tenia acumulat l'Ajuntament: aproximadament 3.000 € per habitant. Aquest deute estava compostat per una gran diversitat de creditors (proveïdors habituals, contractistes, promotors, proveïdors ocasionals, Consell Comarcal, Diputació de Barcelona, Catalunya Caixa, etc.) i saldos deutors atomitzats que feia difícil renegociar-ho per garantir l'estabilitat pressupostària (la capacitat d'endeutament) i la liquiditat (la capacitat de pagament). Al llarg d'aquests quatre anys ja hem anat informant de la situació del deute i de la seva gradual reducció, de manera que no insistiré en aquest punt ja que ara, la situació és diferent.

Pressupost 2015

Abans d'entrar en les actuacions en concret, revisarem el pressupost de 2015. Com podreu veure, ja és un pressupost equilibrat, que garanteix l'equilibri estructural i permet aplicar els recursos allà on són necessaris: inversions, tresoreria, amortitzacions, etc.

Resum pressupost 2015					
Partides d'ingressos	Fixos	Variables		Fixes	Partides de despesa
Impostos directes	173.000 €	0 €	-11.000 €	-181.868 €	Despeses personal
Impostos indirectes	3.500 €	0 €	-55.000 €	-168.500 €	Despeses corrents en béns i serveis
Taxes, preus públics i altres ingressos	55.900 €	6.500 €	-1.000 €	-10.500 €	Despeses financeres
Transferències corrents	159.976 €	83.281 €	-2.500 €	-7.500 €	Transferències corrents
Ingressos patrimonials	12.200 €	0 €	-126.224 €	-47.276 €	Inversions reals
Transferències de capital	70.000 €	103.500 €	0 €	0 €	Actius financers
Actius financers	0 €	0 €	0 €	-56.489 €	Passius financers
Total Ingressos	474.576 €	193.281 €	-195.724 €	-472.133 €	Total despeses

Aquest model ens permet mantenir el punt d'equilibri pressupostari, que es basa en els ingressos fixos i les despeses fixes. La part variable és la que correspon a inversions i/o projectes que es desenvolupen si hi ha els recursos per fer-ho. Vegeu en el resum que els ingressos fixos són suficients per fer front a les despeses fixes de l'exercici. Aquests ingressos provenen majoritàriament de les taxes municipals i dels impostos locals, autonòmics i estatals. D'altra banda, les despeses fixes corresponen a les despeses estructurals mínimes, manteniments, reparacions, subministraments i els serveis públics.

Punt d'equilibri			
Ingressos fixos	474.576 €	-472.133 €	Despeses fixes
Ingressos potencials	193.281 €	-195.724 €	Despeses variables
Total Ingressos	667.857 €	-667.857 €	Total despeses

Els ingressos potencials corresponen als recursos captats provinents de les subvencions anuals de la Diputació de Barcelona, de la Generalitat, de l'Estat, del Consell Comarcal, del Consorci de Promoció Turística i econòmica de l'Alta Anoia, i els ajuts extraordinaris que totes les administracions convoquen. Com que són ingressos que no estan garantits ni tenen data, les despeses pressupostades associades a aquests ingressos no es realitzen fins que els tenim adjudicats.

Estructura i inversió			
Ingressos corrents	482.157 €	-437.868 €	Despesa ordinària
Subvencions, ajuts i crèdits	185.700 €	-173.500 €	Inversió
		-56.489 €	Passius financers
Total Ingressos	667.857 €	-667.857 €	Total despeses

El que trobareu a continuació és la memòria econòmica de les inversions que s'han realitzat a la zona esportiva i de lleure entre 2014 i 2015, l'estratègia financera i l'estat de la tresoreria (la disponibilitat econòmica) durant aquest període.

Inversions

La urbanització de la carretera i fer-la més amistosa per a les persones fa temps que estava sobre la taula. S'han trobat molts impediments al llarg del recorregut per diversos motius que no vénen al cas. Calia resoldre la situació abans no perdre els ajuts que teníem concedits, però del tot insuficients per abastar el projecte que en aquell moment teníem sobre la taula.

Abans d'abordar unes inversions d'aquesta magnitud, calia tenir les garanties que podríem afrontar tots els pagaments extraordinaris que se'n derivarien. Quasi tots els projectes disposen de finançament provinent de la Generalitat o de la Diputació de Barcelona, però el cobrament de la subvenció es produeix molt després d'haver fet el pagament al contractista.

Les bones perspectives de tancament del pressupost de 2014 ens van animar a estudiar-ho i plantejar-nos un projecte global de la zona d'esport i lleure: la urbanització de l'espai, la modernització de la piscina, la millora en la seguretat i la posta a punt de la sala polivalent.

Com que havíem d'assolir l'objectiu de reduir la taxa de deute, no es podia demanar cap mena de crèdit i ho havíem d'assumir amb recursos propis. Això cal afegir la pressió del poc temps que disposàvem per executar les obres associades a les subvencions.

Si contemplàvem dos exercicis, podríem encarar les inversions sense desviacions pressupostàries. I si aconseguíem sincronitzar les obres amb el retard de l'entrada de diners provinents de la Diputació de Barcelona (60 dies de mitjana) i sobretot, de la Generalitat (més de 9 mesos de mitjana) amb l'estacionalitat de la tresoreria de l'ajuntament, ens en podríem sortir.

Així ho vam fer i aquest és el resultat.

Cost de les inversions	433.052 €
Obra civil executada	325.874 €
Millores de manteniment, mobiliari, jardins, etc.	9.486 €
Obres de caràcter tècnic	49.725 €
Redacció de projectes i direcció d'obra	18.133 €
Actuacions per a la seguretat ciutadana	29.834 €

Com podeu veure es tracta d'un import prou elevat (tant com tot el pressupost corrent) i hem utilitzat diverses fórmules per aconseguir-ho: les subvencions econòmiques, els ajuts materials, la permuta, la brigada de l'ajuntament i els nostres diners, de manera que l'impacte final fos el més reduït possible.

Com és inevitable, totes tres actuacions han tingut els seus entrebancs i el sobrecost associat. La desviació més important ha estat la piscina, per diversos motius, però fonamentalment per la fragilitat del vas que ens hem vist obligats a fer una solera que garantís la seva estanqueïtat. Al final, han sigut diners empleats en millorar la seguretat i el benestar per a tots els veïns i veïnes.

L'ajuntament ha aportat 80.750 € a les obres realitzades. Entenc que algú es pugui preguntar, d'on han sortit aquests diners amb tots els deutes que teníem o tenim?

És el fruit del sanejament econòmic, de l'increment de l'eficiència (redueix costos generals), de moltes negociacions i de molts intents, d'un equip amb gran capacitat de captar recursos i d'evitar costos innecessaris. Al final, ens trobem en una situació molt millor que el panorama que se'ns presentava a meitat de 2011, que supera les meves pròpies expectatives.

El gràfic següent mostra l'impacte que tindrà aquesta inversió en els nostres romanents de tresoreria (superàvits), sense tenir en compte el de 2015, que a hores d'ara és molt aviat per fer-ne una estimació.

Com podeu veure, un cop deduïda l'aportació municipal, encara disposarem de més de 50.000 € de romanents, sense comptar el que es doni en aquest exercici.

La sala polivalent

El 2014 era el termini màxim per acollir-nos a la subvenció de 60.000 € de la Diputació, de manera que vam decidir començar amb aquesta obra: el subministrament elèctric. Aquesta obra havia de ser la primera, ja que d'ella penjava la remodelació dels armaris de registres de tots els serveis i la connexió del Bar a la nova línia, fet que permetia retirar la línia aèria que anava des del bar fins al passatge Lluç i la que anava des del bar fins a la sala polivalent.

L'obertura de la rasa es va aprofitar per canalitzar el gas fins a la piscina i descartar les bombones de propà, ja que en les obres anteriors ja s'havia previst un creuament de la carretera.

Amb aquesta actuació sanejàvem i milloràvem els serveis i l'entorn. A partir d'aquí s'estava en condicions de fer la posta a punt del sistema de climatització que tants mal de caps ens havia donat. També s'ha fet la posta a punt dels sistemes de seguretat (foc i alarma) i accessos. El sanejament de la façana va ser una actuació forçada per l'estat en què es trobaven els materials. Sense perdre la personalitat que li dona la fusta, es va replantejar amb la intenció d'integrar-la visualment en el conjunt.

Ara només ens queda trobar els recursos per equipar-la i les ganes de tots per dotar-la de contingut.

Inversió	-67.236,29 €	67.236,29 €	Recursos
Obra civil connexió xarxa elèctrica	-49.881,84 €	61.174,13 €	Diputació - Complement de xarxa
Posta a punt sistemes antifoc	-800,00 €	4.512,16 €	Brigada
Posta a punt sistemes antirotatori	-750,00 €	1.550,00 €	Fons propis
Projecte executiu	-7.516,31 €		
Direcció d'obra	-2.123,55 €		
Endesa	-6.164,59 €		

Urbanització de l'entorn de la carretera

Aquest era una projecte que ja feia anys que estava pendent. També corriem el perill de perdre els convenis amb la Generalitat. Ja que el conveni tenia poques perspectives de fer-se efectiu, és a dir, que ens abonessin les quantitats acordades, vam acordar que l'Ajuntament s'ocupava del projecte executiu i de la urbanització de l'entorn i el Departament de carreteres de la calçada i de tots els elements associats. Aquest gruix de l'obra, assumida per la Generalitat, ens va permetre desencallar el finançament de l'actuació.

El projecte es va haver d'ajustar als recursos disponibles, però mantenint l'esperit de l'inicial: garantir la seguretat de vianants i facilitar la continuïtat urbana.

Amb tots aquests condicionants sobre la taula i les fonts de finançament disponibles es va veure viable econòmicament i es va publicar el concurs. Tal com estava plantejat, no suposava cap aportació per part de l'Ajuntament i posàvem en valor un espai molt utilitzat. La desviació final és produïda per la instal·lació de les càmeres que no estaven incloses en el projecte.

En el resum econòmic no hi ha mobiliari urbà perquè no en tenim la valoració. Només recordar que tant bancs com papereres, són ajuts materials que facilita la Diputació de Barcelona. Cada any atenen les nostres sol·licituds i això ens permet substituir o instal·lar-ne de nous.

Espero que els arbres creixin i refresquin l'espai i en puguem gaudir també molts anys.

Inversió	-275.848,67 €	275.848,67 €	Recursos
Obra civil	-102.569,64 €	50.502,75 €	Diputació - Camins i patrimoni
Remodelació i millora dels serveis	-21.168,62 €	38.103,94 €	Generalitat-POPT
Baranes i protecció zona vianants	-5.354,25 €	40.000,00 €	PUOSC 2012
Pavimentat		18.048,65 €	Brigada
Senyalització horitzontal		114.815,82 €	Generalitat-Carreteres
Senyalització vertical	-114.815,82 €	14.377,51 €	Fons propis
Semàfors			
Seguretat			
Arbrat i jardineria	-7.755,00 €		
Càmeres de seguretat	-15.000,00 €		
Diversos i petit material	-692,10 €		
Redacció projecte	-5.929,00 €		
Direcció d'obra	-2.564,24 €		

La piscina

La piscina també és un equipament de rellevant importància en la vida del poble. Aquesta remodelació es va haver d'afrontar sense la garantia del finançament extern i no es van poder captar tots els recursos que vam demanar. És la inversió més important, però quan vam saber què ens tocava posar, ja era tard.

Amb el propòsit de millorar el benestar i la seguretat sanitària, vam basar l'actuació en tres eixos:

- Modificació i consolidació estructural
- Automatització del sistema hidràulic i de tractament
- Seguretat perimetral, que en aquest cas es va aprofitar per actuar en tota l'àrea esportiva per evitar accidents.

La piscina sempre és un mal de cap, però espero que amb la modernització tinguem piscina per molt de temps.

Inversió	-80.389,89 €	80.389,89 €	Recursos
Remodelació del vas de la piscina	-57.914,08 €	12.212,62 €	Generalitat
Millores del sistema de tractament	-12.815,63 €	6.100,00 €	Diputació
Dutxes, escales, hamaques	-1.730,78 €	4.425,53 €	Assegurança
Tanca perimetral de seguretat	-6.550,00 €	2.406,49 €	Brigada
Geotècnia estabilitat terreny	-1.379,40 €	55.245,25 €	Fons propis

El bar de la piscina

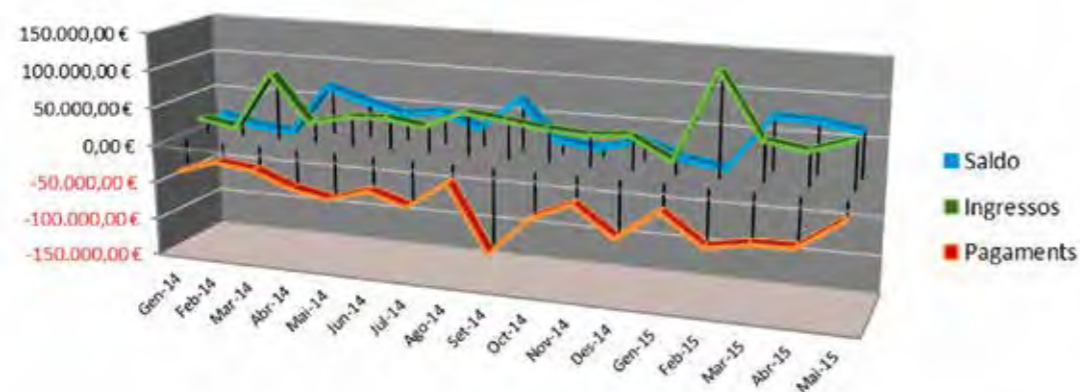
En la primera concessió, el bar no es va entregar totalment equipat, de manera que el concessionari era el propietari de part del maquinari i mobiliari. De cara a la nova concessió volíem que el bar estigués completament equipat, per evitar en el futur la barrera que suposa per a l'interessat en la concessió haver d'invertir capital.

Ens vam quedar el material que ens va semblar adient i se'n va adquirir de nou. Amb l'expectativa d'estar en condicions de donar un bon servei al poble i als clients en general vam fer aquesta inversió.

	Despeses	-9.577,00 €	9.577,00 €	Recursos
Liquidació concessionari sortint		-5.100,00 €	9.577,00 €	Fons propis
Inversions concessionari entrant		-4.477,00 €		

Tresoreria

La tresoreria és la disponibilitat econòmica per fer front a les obligacions econòmiques. Simplificant, la disponibilitat ve donada pels saldos als bancs i els ingressos que es produeixen durant el període. El resultat ha de ser suficient per abonar els pagaments compromesos en el període. El nou model de gestió interna ha permès estructurar els pagaments i estabilitzar els pics de disponibilitat. Sense pòlissa de crèdit (difícil d'aconseguir) però amb els interessos al nostre favor.

Com funciona?

1. Es paguen nòmines cada 25 de mes
2. Es paguen proveïdors cada 30 de mes si la factura ha arribat abans del dia 20. Sinó, es paga el 30 del mes següent.

Internament ens fixem aquests criteris de qualitat:

- una demora mínima en el pagament un cop s'ha comprovat que el document és correcte
- totes les factures estan comptabilitzades
- tots els pagaments es fan per transferència de manera que sempre tenim control dels saldos i dels pagaments aprovats

Resultat de l'aplicació d'aquesta política

El termini mig de pagament de factures* dels dos anys anteriors és,

2013: 14,86 dies

2014: 24,13 dies

*Aquest indicador es calcula des de 2013.

Malgrat el dèficit de tresoreria que produeix el flux lent de capitals als municipis, a Copons hem pogut mantenir l'objectiu d'abonar totes les factures dintre dels 30 dies, l'estabilitat financera i pressupostària i la satisfacció general de l'ecosistema de l'ajuntament:

- **Estabilitat financera:** No hi ha pagaments imprevistos | Poques despeses bancàries | No utilitzem pòlissa de crèdit
- **Satisfacció general de l'ecosistema:** Tothom sap quan i què cobrarà | Alt nivell de confiança (no hi ha reclamacions) | Alt nivell d'eficiència

A continuació, els moviments mensuals d'entrades i sortides amb el saldo el primer de mes, abans de rebre ingressos i abonar els pagaments del mes.

Tresoreria 2014*				Tresoreria 2015*			
Data	Saldo	Ingressos	Pagaments	Data	Saldo	Ingressos	Pagaments
Gen-14	17.592,83 €	23.525,68 €	35.988,33 €	Gen-15	10.311 €	20.488 €	-28.205 €
Feb-14	5.129,98 €	14.828,90 €	-19.443,34 €	Feb-15	2.594 €	136.724 €	-66.703 €
Mar-14	515,34 €	92.007,66 €	-25.801,38 €	Mar-15	72.615 €	55.476 €	-57.010 €
Abr-14	66.921,42 €	29.978,60 €	-45.301,85 €	Abr-15	73.081 €	47.071 €	-55.672 €
Mai-14	51.598,37 €	41.694,00 €	-54.793,57 €	Mai-15	62.480 €	65.230 €	-17.853 €
Jun-14	38.498,85 €	44.893,26 €	-38.148,86 €				
Jul-14	45.243,25 €	36.819,89 €	-54.451,94 €				
Ago-14	27.601,20 €	60.240,02 €	-17.479,34 €				
Set-14	70.361,88 €	54.214,90 €	-104.846,53 €				
Oct-14	19.730,25 €	47.474,14 €	-52.075,98 €				
Nov-14	14.528,41 €	44.229,55 €	-29.816,27 €				
Des-14	29.441,69 €	48.221,57 €	-67.351,91 €				

Després de les molèsties ocasionades per les obres, espero que ara puguem gaudir-ne tots i totes durant molt de temps.

Abans d'acomiar-me vull fer esment especial al número que teniu entre les mans. Amb aquest número ja són 20 anys de Camí Ral. Un patrimoni Coponenc, un fons documental, un recull de memòries, un llegat, el diari d'una comunitat. Enhorabona Camí Ral! Gràcies a tots els que l'heu fet possible!

Bona festa major!

Cesc Salamé
Alcalde de Copons

Discurs d'investidura

13 de juny de 2015 a les 20:30h

"Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec de d'alcalde de l'Ajuntament de Copons amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?"

Sí, prometo per imperatiu legal i per expressió democràtica de la voluntat ciutadana, anuncio que resto a disposició del nou Parlament, del president i del Govern de la Generalitat de Catalunya que sorgeixen de les eleccions del 27 de setembre de 2015, per exercir l'autodeterminació del nostre poble i proclamar, juntament amb totes les nostres institucions, L'ESTAT CATALÀ, LLIURE I SOBIRÀ.

Benvolguts regidors, secretari, familiars, veïns i veïnes de Copons. Gràcies per assistir a un dels plens més importants de tota legislatura. Normalment, hi ha poca o cap assistència de públic als plens, i per això agraeixo especialment la vostra assistència al ple d'avui.

Dic això perquè vull posar en valor l'acte d'avui, la presa de possessió del càrrec. Avui, 6 persones accepten un compromís de 4 anys amb Copons exercint el rol de regidors de l'ajuntament del poble. Quatre anys ens els que assumiran responsabilitats en nom de tots i s'exposaran públicament en nom de tots. Al llarg de quatre anys prendrem moltes decisions i de ben segur l'errarem i l'encertarem. Gràcies companys i que siguem dignes de la vara!

I quin és el compromís? Servir. Servir al país, servir al municipi i servir a la les persones.

Avui, jo mateix m'he postulat en relació al país amb la declaració de l'AMI tot seguit a prometre el càrrec d'alcalde. Comparteixo la visió d'un dels regidors pel que fa a les fronteres, en el sentit que no haurien d'existir, ja que separen a les persones i generen discriminació. Personalment no veig manera de sortir de la crisi que vivim en totes les capes de la societat que crear un nou país amb nous valors.

Servirem al municipi en primer lloc mantenint i millorant el nivell de solvència i liquiditat. Dos referents econòmics molt importants per a la fortlesa econòmica de l'ajuntament per afrontar els propers quatre anys.

En segon lloc, destinar els excedents econòmics o els recursos que siguem capaços de captar per invertir en valor no només en l'àmbit de les obres i infraestructures, sinó a totes les àrees ja que, no podem seguir creant continent sense contingut. Seguirem generant valor, tangible i intangible que a la fi suposi riquesa pel poble. Riquesa entesa en un sentit ampli.

I en tercer lloc, establint aliances a nivell comarcal per tal d'abaratir el cost dels serveis públics, optimitzar-los i fins i tot ampliar els existents.

Servirem a les persones escoltant a tothom, fomentant la participació en totes aquelles decisions que afectin al futur del poble, del territori i de les persones. Entre tots hem de generar valor, riquesa i futur. Volem orientar l'acció municipal al futur i preparar la Corporació perquè les noves generacions puguin projectar el seu futur i el del seus fills. Impulsarem el relleu generacional.

Finalment, voldria fer esment a un aspecte que té una gran rellevància en el govern municipal. Els regidors i l'alcalde que avui hem pres possessió som una única llista, una única formació sense oposició. Per a nosaltres ha sigut molt important que haguem rebut el 51% dels vots del cens electoral, ja que ens dona la legitimitat moral necessària en aquests casos.

Donat que no tenim oposició, volem compensar aquesta situació mitjançant dos eixos fonamentals: la participació i la transparència. Pel que fa a la participació: pressupostos, POUM, medi, i totes aquelles activitats i decisions de mig i llarg recorregut.

Finalment, volem que l'acció municipal sigui transparent per a veïns, veïnes i tothom en general, i per aconseguir-ho, a més de participar en les decisions estratègiques, aquest govern disposarà dels mitjans per informar, comunicar i publicar totes les accions de govern.

Com he dit a l'inici del discurs, amb el nostre compromís i l'ajuda de tothom esperem ser dignes de la confiança dipositada a les urnes.

Cesc Salamé, l'alcalde.

Copons QR: amb uns altres ulls, Copons a la primavera

ISABEL BURRIA FÁBREGAS

Aigua vida
PRIMER PREMI

ANNA ARAQUE ESPINOSA

EMILI CASTELL ABAD

La llum d'un poble, Copons
SEGON PREMI

ISABEL BURRIA FÁBREGAS

ISABEL BURRIA FÁBREGAS

MAR VILUMARA BURRIA

EMILI CASTELL ABAD

CARME OJEDA MENEÀ

EMILI CASTELL ABAD

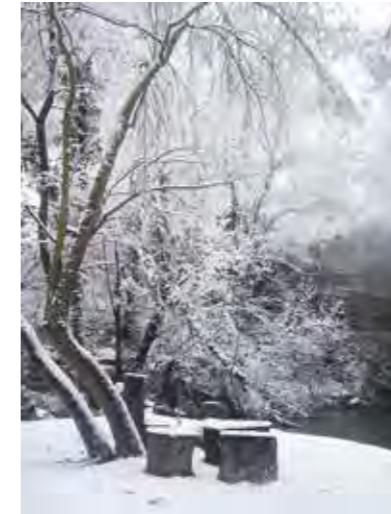
MAR VILUMARA BURRIA

ANNA ARAQUE ESPINOSA

RUT VILUMARA BURRIA

LAURA GUTIERREZ FERNANDEZ

ANNA ARAQUE ESPINOSA

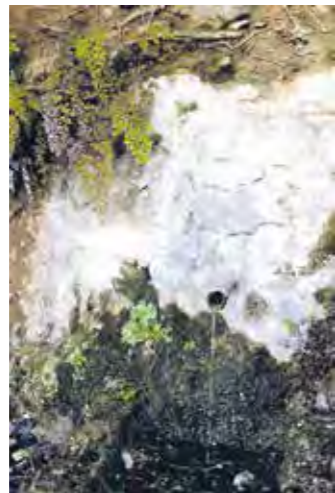
Groc, verd i blau
TERCER PREMI

CARME OJEDA MENEÀ

RUT VILUMARA BURRIA

MAR VILUMARA BURRIA

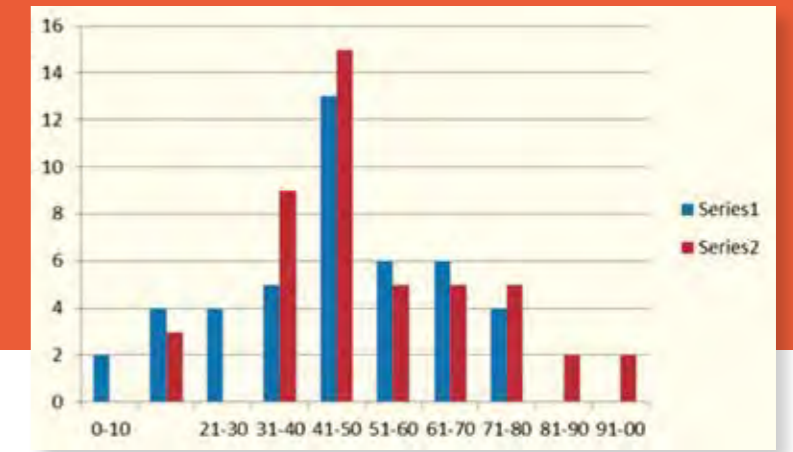
CARME OJEDA MENEÀ

ANGEL GONZALO MARTIN

RUT VILUMARA BURRIA

L'AUCA DE COPONS

Cicle Mitjà de l'Escola Copons

Com Copons, ja ho veuràs cap altre poble trobaràs.

Al parc, baixant pel tobogan et sentiràs molt elegant.

Al Tot Circ riuràs tant que et semblarà fascinant.

L'església és tan gran que sembla un gegant.

Al poli, jugant el temps et passarà volant.

I a la Font de la Canal podràs llegir el Camí Ral.

Els nens i nenes de Cicle Superior estàvem fent un projecte sobre "Els Grans Invents" i vam anar a parar a la Lluna. Parlant sobre el tema de com, quan i qui havia trepitjat la Lluna, vam pensar en fer una enquesta per veure quins records i coneixements té la gent del carrer sobre aquest episodi tan fantàstic de la història contemporània. Vam escollir preguntar als nostres veïns de Copons i a algun passavolant de forma anònima i recollint les dades d'edat i sexe. Aquest és el resultat d'aquesta enquesta realitzada a 90 persones. A dalt hi ha la gràfica sobre l'edat i el sexe de les persones enquestades i més endavant hi ha el buidatge de les set preguntes que vam formular.

L'interval d'edat d'11 a 20 anys no se'ns gravava bé en el programa d'Excel (se'ns transformava en 20 de novembre).

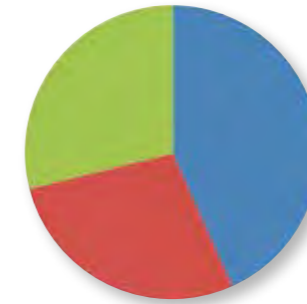
Sèrie 1: vol dir HOMES

Sèrie 2: vol dir DONES

Aquest és el resultat de l'enquesta expressant els resultats en dígrams de sector.

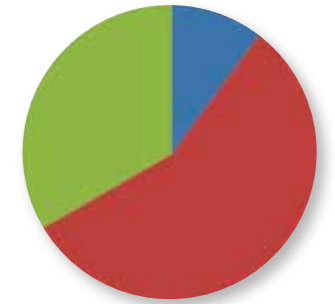
1/ Te'n recordes quin va ser l'any que l'home va arribar a la Lluna per primer cop?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ NO

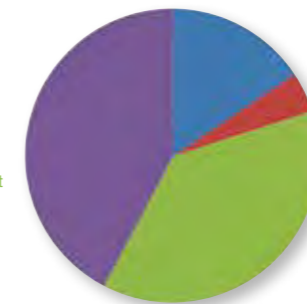
5/ Sabries dir quants coets han allunat a la Lluna?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ NO

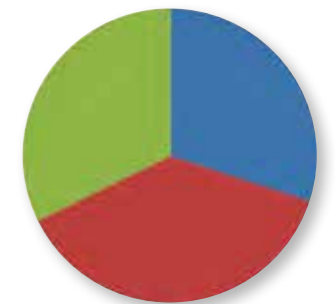
2/ Sabries dir-me com es deia el primer coet que va alluniar a la Lluna?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ Coet encertat i número fallat
■ NO

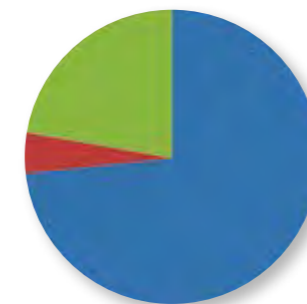
6/ Te'n recordes què li va passar a l'Apol·lo XIII?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ NO

3/ Saps qui va ser el primer astronauta que va trepitjar la Lluna?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ NO

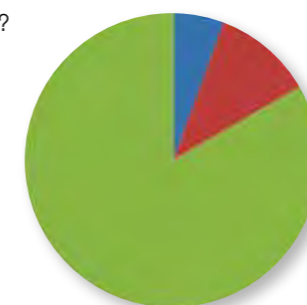
7/ Per què creus que l'home no ha tornat a la Lluna?

■ No hi hem anat mai
■ Vam veure el que no havíem de veure
■ Hi ha extraterrestres
■ No hi ha res per tornar
■ Falta d'interès
■ Falta de diners

4/ I el segon? Saps com es deia?

■ SI (encertat)
■ SI (fallat)
■ NO

Conclusions

1/ Les persones ens recordem més del primer que fa una cosa que del segon. 66 persones preguntades de 90, sabien que el primer astronauta en trepitjar la Lluna va ser Armstrong però només 5 sabien que el segon en fer-ho va ser Aldrin.

2/ La meitat de les persones enquestades es van recordar del nom del coet, però no totes van saber encertar el número. (Apol·lo XI)

3/ 39 persones de 90 recordaven l'any del primer cop que l'home va trepitjar la Lluna. (1969)

4/ Pel que fa a les teories de per què no hem tornat a trepitjar la Lluna des de fa 43 anys les més acceptades són: Per falta de diners i perquè a la Lluna no hi ha res interessant per tornar-hi.

5/ Per ser un dels fets científics més importants del S.XX, no el tenim massa present. *

Dibuixos realitzats pels nens i nenes d' Educació Infantil, Cicle Inicial i Cicle Superior de l'escola.

Anna, 6è

Lluc, 5è

Aaron, 6è

Carmen, 5è

Martín, 2n

Ares, 5è

Abel, P4

Dima, 1r

Silvana, P3

Armand, 1r

Marc, 1r

Quima, 1r

Martina, 5è

Treballem en equip

Els nens i nenes de l'escola també van dibuixar-se a la piscina.

Des d'educació infantil fins a sisè, tots els infants es van representar i col·locar a dins o a la vora de l'aigua, formant una imatge divertida i refrescant.

Aquesta obra col·lectiva va ser guanyadora de la portada del "Pa amb Oli i Xocolata!", suplement de La Veu de l'Anoia dedicat a les escoles de la comarca, del dia 26 de juny de 2015.

Felicitats !!!

Nou Projecte d'escola

Anna Rodríguez Forn
Jordi Pons Vidal

A l'escola de Copons s'ha proposat un canvi. De cara al curs 2015-2016, el nou claustre ha proposat un Projecte Educatiu de Centre que comporta un canvi pedagògic i metodològic. Això neix de la voluntat d'un claustre que vol transformar un problema en una oportunitat i, alhora, recollir una demanda concreta de les famílies del territori.

L'escola, enguany, començava a patir per la seva existència. Mantenir els infants en el sí d'un poble com Copons és vetllar per la seva joventut i vitalitat, és vèncer el silenci dels carrers a mitja tarda i una oportunitat per seguir gaudint de la trapelleria i la innocència que dia a dia ens contagien els més menuts.

La proposta del professorat parteix de tres eixos vertebradors:

- **L'educació per al desenvolupament de la persona i el grup:** una acció tutorial transversal que tingui en compte dinàmiques d'educació emocional, estratègies de resolució de conflictes i educació en valors.

- **El treball per projectes:** partint de la realitat dels propis alumnes i recollint la seva curiositat natural i creativitat, tot estimulant un treball conscient i reflexiu.

- **L'avaluació com a eina d'aprenentatge:** més enllà dels resultats entendrem l'avaluació com a eina formadora que estimula i acompanya els nostres processos, que cal sovint observar, criticar i planificar de nou.

Aquest Projecte es posarà en marxa des del pròxim setembre i anirà madurant al llarg del temps i, així i com un fruit necessitat de l'aigua, el sol i l'aire, caldrà la complicitat, el recolzament i les aportacions de tota la comunitat educativa.

Creiem que és un projecte il·lusionant, demanat per aquesta societat canviant que tenim, i que, junt amb vosaltres, el convertirem en una realitat. *

Espai Jove

Entrenaments de futbol

Mariona Sala Farrés i Júlia Solé Dachs

Aquesta darrera primavera, els nens de Copons han assistit tots els dissabtes als entrenaments de futbol realitzats al poliesportiu, a mans de la Júlia i la Mariona com a entrenadores.

La idea va sorgir durant les estones de pati dels nens de l'escola, que volien formar un equip de futbol entre tots i entrenar els caps de setmana. Des d'un bon principi, van començar amb moltes ganes i van emprendre el projecte molt seriosament, creant fins i tot una equipació per a tots els jugadors, dissenyada per ells i que vesteixen orgullosament tots els dissabtes.

En els entrenaments, no únicament es feien partits de futbol, evidentment l'activitat preferida de tots els nens, sinó que també es realitzava una escalfament previ amb jocs i exercicis d'aprenentatge dels conceptes bàsics de futbol sala. Entre aquests, els més populars eren els penals i els jocs com el rei, el mocador o la cadena.

Poc a poc, l'equip va anar creixent fins a 15 jugadors de 6 a 12 anys, els quals podeu veure a les fotos que es van realitzar l'últim dia d'entrenament, en el qual van jugar un partit contra els seus pares. Cal destacar, que tot i l'avantatge inicial del marcador de l'equip dels pares, finalment, l'equip dels nens va aconseguir remuntar i igualar el marcador en acabar el partit.

Esperem que els nens s'ho hagin passat tan bé com nosaltres. *

MONTSE SOTERAS GORBELLA

TERESA MUNIERA PASCUAL

Alineació: 1 Pau Orpi / 2 Martina Muñoz / 3 Greta Garcia
4 Jan Salisi / 5 Marc Salisi / 6 Arnau Brusau / 7 Biel Closa
8 Dima Munteanu / 9 Ares Brusau / 10 Armand Vila
11 Quima Closa / 12 Bernat Marimon / 13 Roger Marimon
14 Pau Via / 15 Albert Guix

Tradicional cantada als pessebres

Elisenda Mercadal Segura

Com és llarga tradició, uns dies abans de Nadal els nens i nenes van passar per les cases a cantar nadales als pessebres.

A cada casa els amfitrions escollien la cançó del repertori que més els agradava.

Quan començava a fosquejar es va fer la cantada al Pla de Missa, sota del til·ler decorat i il·luminat.

La última nadala va ser davant del bar, on ja els esperava un berenar de xocolata desfeta per escalfar-se i recuperar forces. *

ELEBENDA MERCADAL SEGURA

Festa final de curs

Martina Muñoz Mercadal

Aquest curs, els alumnes de l'escola de Copons vam fer una assemblea per escollir què faríem per la festa de fi de curs. Al final vam decidir fer una obra de teatre tots junts i un parell de balls. L'obra de teatre, que era "El Flautista d'Hamelin", l'assajàvem quan a tots els grups ens anava bé i els balls, "Gummy Bear" i "El perdón" a l'hora d'educació física.

La festa va ser el 13 de juny de 2015 i totes les actuacions van sortir molt bé. Després vam regalar un àlbum de dibuixos fets per nosaltres als alumnes de 6è, l'Anna i l'Aaron, un mòbil de papallones i una planta a l'Esther perquè és el seu últim curs aquí a Copons i una ampolla de vi als mestres. Als alumnes ens van regalar una cantimplora amb el logotip de la ZER i el nostre nom.

En acabar, els pares i mares de l'AMPA van preparar una gimcana per tots els nens i de premi ens van donar una bossa de llaminadures a cada grup. Per últim van fer un sopar on hi podia anar tothom. Va ser un bon dia per a tots i tot va sortir molt bé. *

ELEBENDA MERCADAL SEGURA

Espai Jove

PUNT JOVE DE COPONS: L'espai pels joves del municipi

Alexandra Torralba Prat

Nova aula d'estudi

Durant aquest any 2015, s'ha iniciat l'aula d'estudi de Copons a la Sala Petita (Sala Polivalent) on infants i joves han pogut gaudir d'un espai de deures i d'estudi dinamitzat per la tècnica de Joventut de Copons. Aquest espai s'ha obert els dilluns (quinzenalment), de 16.00 a 19.00 de la tarda. El servei ha finalitzat al mes de juny, coincidint amb el final de curs escolar, i es tornarà a reprendre a l'inici del curs 2015 - 2016.

Nou Pla Local de Joventut Copons 2015 - 2018

Al mes de març va finalitzar l'elaboració del nou Pla Local de Joventut de Copons, que tindrà una vigència de quatre anys. Aquest document pretén ser el full de ruta per a les futures polítiques de joventut al municipi. Per a l'elaboració del document vam comptar amb la col·laboració de joves coponencs i coponenques que van assistir al Fòrum Jove que es va realitzar el dia 31 gener, així com de les conclusions de l'enquesta jove realitzada en les xarxes socials. Els joves van poder exposar les seves opinions sobre la seva situació al municipi i a Catalunya, la realitat juvenil a Copons, les seves necessitats, així com propostes.

Copa Anoia de trial

Jordi Orpi Tomàs

L'Escola de Trial amb Bicicleta de l'Anoia, ATA (Anoia Trial Academy) va organitzar un any més la Copa Anoia consistent en 3 proves: a Igualada el 18 d'abril, a Copons el 23 de maig i l'última a Castellolí el 21 de juny. Així doncs i per tercer any consecutiu

Organització de la Festa Major de Copons 2015

El passat dissabte 25 d'abril es va realitzar la sessió participativa per a la programació i organització de la Festa Major 2015. En aquesta sessió hi va haver una notable participació juvenil. Els joves han estat treballant en diferents comissions per a l'organització dels actes.

Punt Jove de Copons: Tramitació dels carnets internacionals

Des del Punt Jove de Copons es poden tramitar diferents carnets d'alberguista i internacional: alberguista jove, alberguista adult, alberguista familiar, ISIC (estudiant internacional) i ITIC (professor internacional). Si voleu més informació podeu adreçar-vos al Punt Jove, o enviar un correu a atorralba@anoiajove.cat o bé trucant al 679 96 46 62 (també per WhatsApp).

2n Concurs de fotografia de Copons: Copons a la primavera

El dissabte dia 30 de maig es va celebrar l'exposició del 2n Concurs de fotografia "Copons a la primavera", organitzat pels joves de Copons i el Punt Jove. Els gua-

ALEXANDRA TORRALBA PRAT

nyadors de la segona edició del concurs van ser: el primer premi per "Aigua Vida" d'Isabel Burria, el segon premi per "La llum d'un poble, Copons" d'Emili Castell i el tercer premi per "Groc, Verd i Blau" d'Àngel Gonzalo. Moltes gràcies als vuit concursants per haver participat en el 2n Concurs de fotografia!! *

Copons va acollir una d'aquestes proves. El lloc triat va ser, com en les anteriors edicions, l'entorn del Camp de Futbol. Els organitzadors van marcar tres zones al voltant del riu i dels pins i una quarta darrere de les antigues casetes que feien de vestuari del camp.

Va ser una jornada molt participada, al voltant d'una trentena de nens van anar provant i passant una per una les zones ajudats per les indicacions dels monitors de l'ATA i també dels seus pares (alguns

d'ells practicants d'aquest esport, també). En acabar la prova tots els nens van ser obsequiats d'un berenar ben merescut, gentilesa de l'Ajuntament de Copons.

Tothom, participants i familiars, van gaudir d'una tarda de bicicleta i molt bon ambient. Un any més volem agrair la col·laboració de l'Ajuntament de Copons i dels membres de l'ATA per la seva predisposició a l'hora d'organitzar aquest esdeveniment. Moltes gràcies a tots i fins l'any vinent!! *

JORDI ORPI TOMÀS

Fira de Santa Llúcia 2014

M. Gràcia Carreras Verdguer

Una nova edició de la Fira de Santa Llúcia va obrir les portes el diumenge dia 14 de desembre, de les 10 h del matí fins a les 14 h, a la Sala Polivalent de Copons, on hi eren presents una variada selecció d'objectes d'artesanía i regals, bijutería, samarretes, sabons, bosses de pell, bufandes i gorres, detalls amb la marca Catalunya, dibuixos. No hi podia faltar el ja tradicional tast de coca de Copons, que l'organització ofereix a tots els visitats.

Aquesta vegada les nades van ser cantades per l'Olga d'Igualada i la Montse de Piera que ens van sorprendre pel seu original repertori i presentació, una actuació totalment desinteressada que agraïm molt especialment.

A la sala petita de la Sala Polivalent es podia veure una exposició de les portades del "Camí Ral", amb els agraïments a tots els que han fet possible que el butlletí municipal tingués continuïtat al llarg d'aquests anys, gràcies a la col·laboració de veïns i amics. Agraïm a tots els participants, veïns i visitants, perquè un altre any més varem poder gaudir d'una diversitat de productes i, a la vegada, aprofitar per fer les compres nadal·lenques. *

NÚRIA PONS TORRENTS

Trobada anual de coponencs

Jaume Closa Serra

En l'anterior edició del Camí Ral anunciàvem que la propera trobada seria el 4 d'octubre de 2015. Per raons tècniques hem de rectificar la data. La propera trobada serà el diumenge 18 d'octubre.

Recordem que hi podran assistir tots els coponencs originaris del poble o que hagin tingut alguna relació amb el mateix.

La convocatòria és per els nascuts entre els anys 1944 i 1950. Oportunament ja penjarèrem cartells a fi de recordar les dates i els punts on us podreu inscriure. *

Concert de Nadal

Teresa Múnera Pascual

Una vegada més, els músics de Copons s'han retrobat per tocar tots junts en el concert que s'ha preparat per segona vegada la nit del 24 de desembre. El lloc on s'ha dut a terme ha estat la Sala Polivalent que ha permès cabre-hi perfectament (l'anterior edició es va fer a la capella petita de l'església).

El concert ha començat després de la missa del gall i el públic ha pogut escoltar còmodament assegut un variat repertori de cançons de Nadal: El noi de la mare, *Adeste fideles*, *Jingle Bells*,...

Per acabar d'arrodonir la festa, al finalitzar el concert s'ha repartit a tots els assistents coca, xocolata, torrons, refrescos i moscatell. *

ELISBENJA MERCADAL SEGURA

Les dones de gimnàstica

M. Teresa Bertran Farrés

Ja s'ha acabat un altre curs...

El passat 22 de juny vàrem donar per acabada la temporada d'aquest any de gimnàstica.

Des de fa sis o set anys, un grup de dones de Copons ens trobem els dilluns i dimecres a la sala polivalent amb la Carina Alcoberro que ens ho fa passar molt bé mentre ens fa treballar el cos. Les classes són divertides: fem estiraments, aeròbic, coreografia de balls i una mica el que podem.. ja que la majoria de les dones tenim una certa edat però l'esperit de voler mantenir la flexibilitat i no perdre l'agilitat. L'últim dia, després de fer la classe vam preparar un berenar per celebrar el final del curs tot desitjant passar un bon estiu i poder-nos trobar el setembre.

Des d'aquestes línies aprofitem per a convidar a tothom qui vulgui a fer exercici amb nosaltres i a passar una bona estona. *

M. TERESA BERTRAN FARRÉS

Reis 2015

Teresa Múnera Pascual

Ses Majestats els Reis d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar acompanyats del Patge Faruk van arribar a Copons puntualment el dilluns 5 de gener a dos quarts de vuit del vespre amb les seves màgiques carrosses. Petits i grans els esperaven emocionats a l'esplanada del carrer Sant Magí.

La comitiva va anar baixant lentament per la carretera saludant i llençant caramels. Van fer parada a la sala polivalent on l'alcalde els va donar la benvinguda. El rei Melcior va fer un parlament on feia esment de les coses bones i no tan bones dels coponencs més petits.

Fotografies, breus xerrades i algun plor van anar succeint a la sala i tot seguit tothom va anar marxant cap a casa per esperar els regals vinguts d'Orient. *

ELISBENJA MERCADAL SEGURA

Grup de teatre "La Barraca"

Jaume Closa Serra

En primer lloc dir-vos que ens sap greu no haver pogut complir el desig de poder estrenar una nova obra per aquesta Festa Major d'estiu. Els motius pels quals no ha pogut ser possible han estat un cúmul de circumstàncies que ho han fet impossible. Si no hi ha res de nou, ens proposem estrenar per la Festa Major de Sant Sebastià.

De totes maneres, l'últim muntatge: "Foto el camp!", el vàrem poder representar amb notable èxit, a la veïna població de Sant Pere Sallavinera, el passat 8 de març i això ens ha donat força i entusiasme per a continuar treballant i gaudint fent teatre. *

CARLOS APARICIO

Viatge de les Parròquies de Ponent a Rússia

Montse Plaza

Escrit publicat al Full dominical de les Parròquies de Ponent el 21 de juny de 2015

Un any més i un altre viatge amb la gent de les parròquies de Ponent: Igualada, Calaf, Copons, Montmaneu, Jorba... Sant Cugat... Aquesta vegada una passejada per terres soviètiques. Però com que Rússia és molt i molt gran i es necessiten uns quants dies més dels que disposàvem per voltar-la tota, ens vam limitar a Moscou i Sant Petersburg, les grans capitals. Anàvem trenta persones comptant l'afable guia que ens va acompanyar des de Barcelona. Tot bé. Com sempre. I cap mena d'entrebanc ni contratemps. Bé. Un de petit sí que n'hi va haver: un canvi d'abric aprofitant les distraccions habituals en un restaurant. Però val a dir que l'incident va acabar prou bé.

Vam començar per Moscou, la capital i la ciutat més gran de Rússia, i segons diuen d'Europa, amb més de deu milions d'habitants. Ens hi vam estar un poc més de dos dies. Suficients per visitar la Plaça Roja, un

dels grans símbols de l'antic règim comunista que val a dir que és espectacular, tant per la seva mida com pels monuments que l'envolten: el palau del Kremlin, la Catedral de Nostra Senyora de Kazan, la Catedral de Sant Basili... i poca cosa més perquè aquells dies estaven de celebracions militars i ens trobàvem el pas barrat a tot allò que volíem visitar. Jo em vaig quedar amb les ganes de veure la mòmia d'en Lenin (tancat i barrat). Cal fer esment de la visita a diverses parades del metro, una autèntica obra d'art sota terra, i a tot un seguit d'esglésies espectaculars i pel meu gust, ostentosa i carregada de riqueses. Massa per a un poble que passa tantes privacions.

L'amb el "Tren bala", que de bala en tenia poc, cap a St. Petersburg. Espectacular! Passejar pels canals (li diuen la Venècia de Nord), admirant els bellíssims palaus, quedar-se amb la boca oberta davant del

FRANCISCO FARRÉS CULTART

Palau de Pere el Gran, la catedral de Sant Isaac, la vista panoràmica de la ciutat des del mirador de l'illa de Sant Basili, el palau imperial d'hivern dels Tsars, l'Església de la Resurrecció de Crist, el palau dels prínceps Yusupov on vam poder escoltar la història que va envoltar el misteriós assassinat del famós Rasputin. I la perla del viatge: la visita al gran Museu de l'Ermitage, on només hi vam poder dedicar unes hores quan serien necessaris uns quants dies per poder admirar tanta bellesa.

I fred, això sí. Vam passar força fred tenint en compte que era el mes d'abril. Fins i tot ens va nevar! Però no ens va faltar l'escalfor humana. Com és habitual, un viatge envoltat de cordialitat, bon humor i moltes ganes de passar-s'ho bé.

I ara toca esperar un any més per veure quin serà el proper destí. Caldrà confiar en què l'Enric sabrà fer una bona tria. Com sempre. *

InterCopons

Tallers hivern-primavera

Núria Pons Torrents

Un nou programa d'activitats comunitàries INTERCOPONS es va poder dur a terme gràcies als col·laboradors amb ganes de compartir els seus coneixements i la seva experiència i a la participació dels veïns i veïnes que teníem ganes d'aprendre coses noves.

Vam començar amb el taller de bosses bandoleres, la Dolors ens va ensenyar a fer la nostra pròpia bossa de roba per lluir-la aquest estiu. Tots els que van participar en aquest taller es van endur la seva bossa cap a casa.

La Sílvia ens va fer un nou taller de scrapbooking, una tècnica molt original d'ordenar els records significatius per nosaltres. Ens va ensenyar a fer un àlbum de fotos plegable molt original amb un recull de fotografies.

L'Anna ens va fer el taller de manicura, ens va ensenyar com s'ha de fer la manicura per poder presumir d'ungles, vam poder fer combinacions de colors al nostre gust. No ens podia faltar el taller de cuina, aquest cop l'Olga ens va fer un taller de tapes i

M. GRÀCIA CARRERAS VERDAGUER

NÚRIA PONS TORRENTS

TERESA MÚNERA PASCUAL

NÚRIA PONS TORRENTS

NÚRIA PONS TORRENTS

Confirmacions

Carmen Hontoria, catequista

Mn. Enric em va proposar si li podria portar un grup de catequesi de Confirmació que tenia previst per al nou curs. La meua resposta ràpida va ser: Sóc massa gran, què pensaran els joves...? Estaré preparada...? Però en arribar a casa, vaig pensar que em feia il·lusió. Sempre he cregut en els joves, són sincers, oberts, amb problemes si, però... també amb capacitat per dialogar i respondre. Per això, vaig contestar que Sí. En les primeres trobades, a les quals jo anava una mica encongida, em vaig trobar davant d'una colla de noies vingudes de diferents llocs i de diferents edats. Després de les presentacions entre nosaltres, tot va ser ja més distès. Així va començar un camí de convivència i amistat que ens portaria fins a la Confirmació. Les nostres "vesprades" com elles les ano-

menaven, cada vegada eren més properes i amb més confiança entre nosaltres. Les vivències de fer, el fer i desfer de cada dia, les nostres il·lusions i les nostres contrarietats les posàvem a la llum de l'Evangeli. A la vida de Jesús. Juntes vàrem aprendre a pregar i a preparar el Sagrament de la Confirmació. Tot això no hauria estat possible sense l'ajuda de Mn. Enric. Ell ha sigut el coordinador. La seva presència en les nostres trobades sempre va ser profitosa, perquè sap ensenyar i transmetre: Sap posar-se els joves a la butxaca. Això és un do que té. Gràcies Mn. per confiar-me el grup. Ha estat un privilegi. En les nostres trobades vàrem tenir la sort de comptar amb unes persones en les quals hi vàrem compartir les vivències de fe. Nosaltres els hi dèiem els "convidats". Ells van enriquir els nostres coneixements.

Gràcies també al Sr. Bisbe Romà Casanova, per acompanyar-nos en aquesta Celebració tan plena d'emoció.

També a la Ita pel seu acompanyament en els cants.

I a les persones que tenen cura de l'església i que tan bonica la van deixar.

També a vosaltres, pares que amb la coca tan "rebona" ho vàrem acabar molt bé.

I a vosaltres: Rut, Gemma, Cristina, Carla, Jorgina, Mireia, Sofia, Mariona, Emma, Jana, Maria Enric i Maria Vila. Sempre estareu en el meu record. *

MARIONA SALA PARES

Sant Sebastià Concurs de postres i bona música

Imma Llió Torrents

La tarda del dissabte 24 de gener va estar plena de moments ben diversos per poder gaudir i compartir entre amics i veïns del poble.

Començava la tarda amb la reposició del documental, que la Meritxell va muntar per al Grup Memoral. Aquest treball s'ha fet amb la idea de refrescar la memòria a través dels records dels nostres avis. Us recordo que si encara no teniu el DVD, el podeu demanar a l'Ajuntament, val la pena.

Seguidament, hi va haver un concurs gastronòmic, aquest any anava dedicat a les postres i, com l'any passat, va ser un èxit total. Es van presentar un total de 31 plats, tots molt ben elaborats. El jurat format pel Jordi, el Carles i la Paula, ho van tenir molt complicat, ja que havien d'escollir tres plats tenint en compte el millor gust, la millor presentació i el més original. Els guanyadors varen ser: Lourdes Pujols (millor presentació), Biel i Quima Closa (el més original) i Isabel Burria (millor gust).

Al final trobareu les tres receptes guanyadores perquè les pugueu fer a casa.

Mentre el jurat deliberava es va repartir pa amb tomàquet i pernil per a tothom, d'aquesta manera es calmava una mica l'ànsia d'abocar-se a aquell aparador de dolços tan suculents. Després, amb més calma, vam poder fer un tastet de cada recepta i treure les nostres pròpies conclusions.

Quan ja estàvem tots ben tips, va començar el concert del grup de versions "DOS TOIEVSKI" interpretant diferents temes de soul, pop i rock. Va ser tot un privilegi poder escoltar-los a la sala, gaudint d'un bon concert de Festa Major. Un cop acabada l'actuació ens vam quedar amb ganes de més festa, i l'Oriol va improvisar una sessió de la seva música, així vam acabar de cremar el soparet i compartir una estona més junts. Gràcies Oriol, i gràcies a tots i totes els que vareu col·laborar i participar de la festa.

Premi: millor presentació
Coca de la iaia Teresa
Lourdes Pujols

- 1 litre de llet
- 400 g de sucre
- 8 ous
- 50 g de midó
- 1 tronquet de canyella
- 1 pell de llimona

Es separa un quart de litre de llet freda i es barreja amb el rovell dels 8 ous, el sucre i el midó. Millor fer-ho amb la batedora elèctrica perquè quedi ben fi. La resta de llet es posa a bullir amb la pell de la llimona i la canyella. Quan està bullint s'hi afegeix la barreja anterior i es segueix remenant sense parar fins que torni a bullir. Després es posa la crema en una plata o platets individuals i, si es vol, es pot posar sucre per sobre i cremar-lo. La Lourdes ho va presentar en culleretes individuals i carquinyolis. *

Premi: més original
Coca de pipes
Biel i Quima Closa

- ¼ de kg de pipes pelades sense sal
- 1 ou
- 5 cullerades soperes de sucre

Es bat l'ou, s'hi afegeix el sucre i les pipes, i es barreja tot. Seguidament s'escampa la massa sobre una plata coberta de paper vegetal perquè no s'enganxi, i es posa al forn a 170 graus durant 10 minuts. Es deixa refredar i ja es pot menjar.

Premi: millor gust
Flam de formatge fresc
Isabel Burria

- 300 g de formatge fresc tipus philadelfia
- 500 g de nata líquida
- 1 sobre de gelatina
- 1 got de sucre
- 1 got de llet

Es barreja tot i es passa per la batedora. Seguidament es posa al foc i quan comença a bullir es treu del foc i ja es pot abocar al motlle. Quan està fred es guarda a la nevera. La Isabel ho va presentar sense el motlle i amb xocolata en pols per sobre.

Sant Sebastià Trobada de músics de Copons

Teresa Múnera Pascual

La Trobada de músics de Copons és un dels actes de la festa major d'hivern que aporta més gent; entre músics i públic es crea un bon ambient a la Sala Polivalent el diumenge al migdia a l'hora del vermut.

En aquesta ocasió hi han participat un total de vint-i-quatre músics amb diversos instruments: piano, guitarra, violí, clarinet, flauta travessera, bateria i acordió en format de duets, trios, quartets, quintets i també actuant en solitari.

A continuació podeu veure el programa d'actuacions:

Emma Vila, Mariona Sala, Rut Calaf, Jorgina Marimon i Martina Muñoz
Supercalifragilisticoespialidoso i Titànic

Jorgina, Bernat i Roger Marimon
Ratpenat picoter

Jordi Calaf
Rossinyol i Dama d'Aragó

Bernat Marimon
Himne de l'alegria

Carles Pons
Ending Theme

Biel Closa
Tango i Samba brasilera

Carles i Martina Muñoz
Concertino per violí i piano en Sol M de Küchler

Carles Muñoz
Havaneres: La reina del plaer i El meu avi

Maria, Marta, Anna Melgosa i Martina Muñoz
Simfonia de Beethoven, Cada dia al dematí, La tia Rodi i Van Frei Polca

Ares, Arnau i Lola Brusau amb Biel i Jordi Closa
La cucaracha i Vals de la bella dorment

Eric i Ton Alcoberro amb Nil i Aaron de la Mata i Quim Cirera

Elvira Talló
O sole mio i Les salines (fragment)

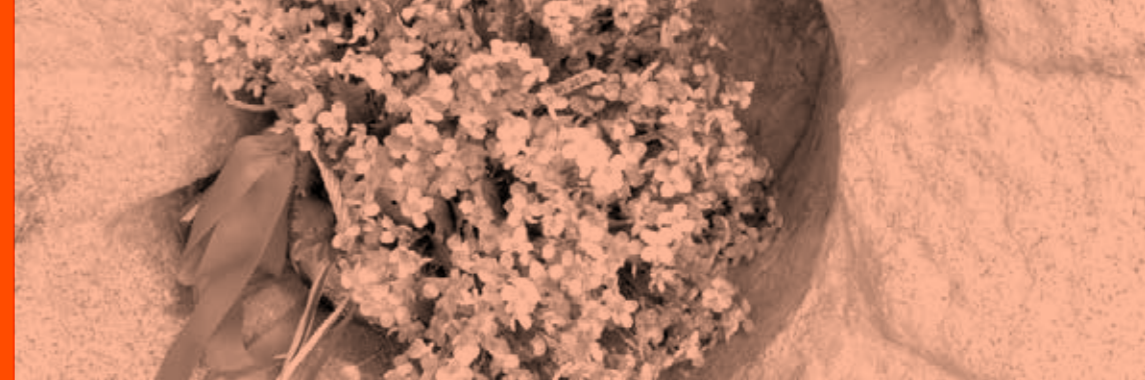

EUSEBIA MERCADAL SEGURA

CARLES PONS FABRI

Bastoners de Copons

TROBADA BASTONERA A NAVÀS

Jorgina Marimon Soteras

El dissabte 18 d'abril els Bastoners de Copons vam assistir a Navàs, a la IV Trobada Bastonera de Navàs.

Vàrem començar a dos quarts de set de la tarda ben puntuals. La cercavila va tenir lloc al passeig del poble on feien la Fira de Primavera. Vam reseguir tota la fira passant per les atraccions, parades... on vam tenir molt èxit!! I fins i tot ens van entrevistar a la ràdio!

A continuació pels voltants de dos quarts de deu els navassencs ens van servir un sopar de pa amb tomàquet i botifarra que estava deliciós!

I després del sopar els més atrevits vàrem pujar a les atraccions que ens van servir per acabar ben cansats! *

34ENA DIADA DELS BASTONERS DE TERRASSA

Júlia Solé Tomàs

El dia 26 d'abril al matí els Bastoners de Copons vam anar a Terrassa a ballar bastons. Els Bastoners de Terrassa ens van convidar a esmorzar pa amb tomàquet i botifarra a la brasa a l'Escola Pia de Terrassa. A continuació per tenir un bon record d'aquella 34ena Diada dels Bastoners de Terrassa ens vam fer unes fotos de cada colla participant i seguidament ens vam anar preparant per ballar bastons. La cercavila va passar per carrers del centre històric de la ciutat fins arribar a la plaça Vella que és on va finalitzar la gran ballada. Per acabar, els Bastoners de Terrassa ens van fer un ball amb sticks d'hoquei herba, un esport molt practicat a Terrassa. Abans de marxar ens van oferir vermut per tothom. *

MATINAL INFANTIL A ESPLUGUES

Jorgina Marimon Soteras

Per segon any consecutiu, els petits de la colla dels Bastoners, el dia 9 de maig vam anar a actuar a Esplugues de Llobregat; dins el marc de FiraEsplugues.

La cercavila va tenir lloc a la Rambla on va ser divertit, tot distreient-nos amb les parades de per allà.

Al acabar la cercavila les tres colles infantils, que érem: Terrassa, Esplugues i Copons, vam anar a uns jardins a fer un pica-pica que estava deliciós i després un obsequi dels Bastoners d'Esplugues ens va servir per acabar d'arrodonir amb un deu aquest dia tan divertit.

Per nosaltres tot un gust poder-hi ser presents l'any vinent!!! *

FESTA MAJOR DE RUBIÓ

Martina Muñoz Mercadal

Els veïns de Rubió ens van convidar a ballar els nostres balls el 17 de maig, per la Festa Major.

La ballada va ser a la plaça de l'ajuntament, sortint de missa.

Érem gairebé tota la colla i ens vam fer una foto de grup molt bonica.

Després ens van oferir el panet beneït i un vermut. Era molt bo i vam passar un bon matí. *

FESTES DEL ROSER DE VALLBONA D'ANOIA

Marcel·la Solé Tomàs

El dia 23 de maig del 2015 els bastoners de Copons vam anar a Vallbona d'Anoia, eren les festes del Roser on les colles participants van ser els Falcons de Piera, Falcons de Vallbona d'Anoia, Falcons de Capellades, Falcons de Vilanova d'Espoya, Tavalers de Vallbona d'Anoia, Grup de Batucada Amassats (Hostalets de Pierola), MoltaXamba, Capgrossos de la Pobla de Claramunt, Capgrossos de Capellades i els Bastoners de Copons. La cercavila va començar a les 5 de la tarda davant del bar Simón. Durant el recorregut hi havia unes parades d'avituallament i servei de bar tant a la sortida com a l'última parada al camp de futbol. A l'acabar el circuit pels carrers de Vallbona i fer les actuacions finals, tots vàrem fer cua per anar al poliesportiu i sopar. Per sopar ens van donar patates al forn i botifarra a la brasa. Esperem tornar a repetir la festa l'any vinent! *

BALLADA DE BASTONS A CALAF, EL DESFOLCAT

Maria Melgosa Feu

El dia del desfolcat, a Calaf, ens van preguntar si la colla bastonera de Copons podia anar a ballar a Calaf. Els bastoners, naturalment, van acceptar així que vàrem anar a ballar-hi. Primer els castellers van actuar i després ens va tocar el torn a nosaltres, als bastoners. Hi havia quatre colles bastoneres: la nostra, la dels bastoners de Peramola, la dels bastoners de Sant Feliu de Llobregat i la d'Artés. Primer vam ballar nosaltres, després els de Peramola, després els de Sant Feliu i més tard la resta. Va ser divertit perquè vam veure uns estils molt diferents que el nostre i cada colla bastonera tenia uns bastons diferents. Quan vam acabar la ballada alguns bastoners es van quedar a sopar, i d'altres van marxar cap a casa. Va ser una tarda molt entretinguda!! *

CAP DE SETMANA BASTONER A CALAF I SANT PERE DE COPONS

Biel i Quima Closa Múnera

El cap de setmana del 27 i 28 de juny els Bastoners de Copons hem tingut molta feina. El dissabte a la tarda hem anat a Calaf per a participar al Desfolcat. Els Bastoners de Copons, els Bastoners de Peramola, els de Sant Feliu de Llobregat, els de Santpedor i els d'Artés hem fet una ballada a la Plaça de l'Ajuntament de Calaf on, tot i la calor, hi havia molta gent mirant i aplaudint les actuacions. Després totes les colles bastoneres hem muntat una cercavila i hem conduït a la gent fins a la Plaça dels Arbres, on s'estava preparant el sopar i on hem fet els dos últims balls. Ha calgut reservar forces perquè l'endemà, diumenge, vàrem d'anar a Sant Pere de Copons on des de fa tres anys els Bastoners de Copons no hi faltem per celebrar-hi la festa major.

En aquesta ocasió hem portat la companyia dels gegants traginers de Copons, la Raimunda i l'Emmanuel, que han ballat per primer cop a Sant Pere.

Després de la seva actuació hem ballat nosaltres: La Pepa, La Vella Bepa, El Violet, El Patatuf, El gall i la gallina, La plaça gran, La Pastoreta i el Passi-ho bé que l'hem estrenat i ballat per primer cop.

La calor no hi ha faltat i després de la ballada hem gaudit d'un complet vermut a l'ombra i com que hem continuat tenint calor hem tornat cap a Copons a refrescar-nos a la piscina abans d'anar a dinar. *

Caramelles

Marta Melgosa Feu

Aquest any he anat per primer cop a les caramelles. Ha estat molt divertit i a més a més, com que jo toco el violí com la Maria i la Martina, vàrem tocar acompanyant els caramellaires a tota màquina. A primera hora del matí, anàrem a esmorzar dalt del ciment, i us puc assegurar que va ser un esmorzar boníssim. Després, a passejar per tot el poble cantant, tocant, i de tant en tant fent alguna balladeta. Ens paràvem a cada balcó, la gent ens donava alguns dinerets i nosaltres a canvi els donàvem un ram de flors. Vàrem estar tot el matí tocant, cantant, ballant i en acabar... a dinar tots junts a la Sala Polivalent. Va ser un dia genial!! *

Teresa Múnera Pascual

Una vegada més en aquestes dates, el grup de caramellaires s'han trobat ben puntuals al matí del diumenge 12 d'abril per a esmorzar i agafar forces per la llarga jornada que els espera. Amb la panxa plena, han començat el recorregut cantant i ballant bastons a La Roquera, al Ciment, al Castell i després han continuat cap al carrer Mur i el carrer Sant Magí.

El repertori de cançons d'enguany ha estat: "Les Caramelles", "Ai nena si vols venir" i "Caramelles belles cantarem". Aquestes cançons han estat acompanyades per l'acordi del Jordi, la flauta travessera de la Rut, la guitarra de la Mariona i els violins de la Martina i la Marta.

Puntuals a les dotze del migdia, els caramellaires entraren a l'església i quan n'han sortit han mostrat a tot el públic els seus cants i els tradicionals balls de bastons.

En acabar el grup ha continuat cantant i ballant pel carrer Vilanova, Àngel Guimerà, Plaça Ramon Godó i Carrer Raval on s'ha donat per finalitzada la cantada d'enguany. Vora les tres de la tarda, els caramellaires han anat caminant afamats cap a la sala polivalent on els esperava un desitjat i merescut dinar. Abans però han fet parada a les escales de missa per fer la tradicional foto de record. *

ELIBENJA MERCADAL SEGUIRA

- GENER**
- 05 Cavalcada de Reis
 - 10 "Negociants de Copons, emprenedors d'un èxit que perdura" visita comentada dirigida als estudiants i interessats en economia, a càrrec de l'historiador Edgar Rodríguez i presentada pel Dr. Antoni Olivé de la Universitat Ramon Llull
 - 20 Sant Sebastià
 - 24 Festa Major de Sant Sebastià a la Sala Polivalent: Audiovisual del recopilatori d'entrevistes del grup Memorial; concurs de postres; pa amb tomàquet i pernil i espectacle musical
 - 25 Ofici solemne en honor de Sant Sebastià: quarta Trobada de músics de Copons i vermut; ball amb "Coco Band" i el tradicional ball de la crespella
 - 26 Conferència "Moldre amb molt poca aigua" de l'arqueòloga Núria Cabañas a l'AUGA d'Igualada
 - 31 Forum Jove de Copons, per joves de 12 a 30 anys, a la Sala Polivalent
- FEBRER**
- 04 Nevada
 - 12 Dijous Llarder. Els nens de l'Escola surten a esmorzar al Pi del Quillo
 - 13 Rua de Carnestoltes dels nens de l'Escola i danses a la Sala Polivalent
 - 21 Jornada de portes obertes a L'Ametller
 - 28 Intercopons: Taller de bosses bandoleres de roba a càrrec de la Dolors Farrés
- MARÇ**
- 08 El Grup de Teatre La Barraca representa "Foto el camp I" a Sant Pere Sallavinera
 - 14 Intercopons: Taller de scrapbooking, confecció d'un àlbum de fotos, a càrrec de la Sílvia Rodulfo
 - 16 Els alumnes de l'Escola van d'excursió al Museu Marítim de Barcelona
 - 20 Eclipsi parcial de sol
 - 21 Intercopons: Taller de manicura a càrrec de l'Anna Pons
 - 27 Festa de la Mona a l'Escola
 - 28 Intercopons: Tapes i aperitius per ocasions especials a càrrec de l'Olga Gabarró
 - 29 Benedicció de rams
- ABRIL**
- 12 Caramelles
 - 18 Intercopons: Segona sessió de Tapes i aperitius a càrrec de l'Olga Gabarro
 - 18 Els Bastoners de Copons participen a la Festa Bastonera de Navàs
 - 23 Els nens de l'Escola van a les parades de llibres i roses de Sant Jordi d'Igualada. A la tarda els alumnes de Cicle Superior representen la Llegenda de Sant Jordi amb ombres xineses
 - 25 Presentació dels Goigs a Llaor de Sant Magi
 - 26 Els Bastoners de Copons participen a la Diada dels Bastoners de Terrassa
 - 27 Espectacle "Somriures Nòmades" de Toti Roger, a la Sala Polivalent
 - 30 Intercopons: Comença C-Esports al Poliesportiu
- MAIG**
- 09 Els Bastoners de Copons participen a la Matinal Infantil de Bastons d'Esplugues de Llobregat
 - 11 Els nens i nenes de l'Escola van de colònies a La Carral
 - 16 Confirmacions
 - 17 Ballada dels Bastoners de Copons a la Festa Major de Rubió
 - 22 Presentació de la candidatura "Junts per Copons"
 - 23 Trial-bici infantil Copa Anoia 2015 al Camp de Futbol
 - 23 Ballada dels Bastoners de Copons a la Cercavita de les Festes del Roser de Vallbona d'Anoia
 - 23 Intercopons: Balls llatins amb la Sílvia Rodulfo i el Josep Maria Baños
 - 24 Eleccions municipals
 - 30 Entrega de premis del 2n Concurs de fotografia "Copons QR: amb uns altres ulls" i festa de final de temporada de l'Intercopons
 - 30 Intercopons: Segona sessió de Balls llatins amb la Sílvia Rodulfo i el Josep Maria Baños
- JUNY**
- 13 Festa de Final de Curs de l'Escola: Teatre, danses, gimcana esportiva i sopar
 - 13 Sortida de natura per l'entorn de Copons, dins del curs de director i coordinador d'activitats de lleure i educatiu infantil i juvenil
 - 13 Constitució del nou Ajuntament
 - 18 Retorn del Bibliobus Montserrat un cop finalitzades les obres d'arranjament de la carretera
 - 19 Últim dia de curs de l'Escola amb jocs, esmorzar compartit i remullada a la Piscina
 - 20 Obertura de la Piscina de Copons
 - 26 El Francesc Solé Duocastella guanya per segon any consecutiu la Ultratrail Ronda dels Cims d'Andorra
 - 26 Festa de Sant Pere: Documental de memòria històrica "El Retratista"
 - 27 Els Bastoners de Copons participen al DesFOLCa't!, Festival de Música Popular i Tradicional de Calaf
 - 27 Festa de Sant Pere: Espectacle infantil "L'ós mandrós", a la nit "U-tòpics"
 - 28 Festa de Sant Pere: Missa, concert de la Coral Mig To i ballada dels Bastoners de Copons i dels gegants Manuel i Raimunda. Vermut per a veïns i assistents
 - 29 Comencen els cursets de natació

Microconte

Què estàs fent Neus?

Ricard Closa Martínez

La Neus contemplava amb un somriure la blanca nuesa del cadàver estès damunt el taulell. A les mans duia un gran tallant ben esmolat, l'alçà sense pensar-s'ho dues vegades i amb uns quants cops secs va tallar-ne el cap i el va guardar a banda. S'eixugà uns esquitxos de sang de la cara. Amb els dits va resseguir de dalt a baix el cos, com si li busqués la costura i acte seguit va obrir-lo en canal fent-li un tall net. A cops va partir el costellam primer i l'espinada després. Amb cura va separar les dues meitats i amb mans destres trossejà cada una d'elles, el pit, el lloç, les cuixes. Va poder comprovar que havia fet bé la feina d'engreix i que sota la pell s'hi acumulava una bona quantitat de greix i magre. Va guardar els trossos de carn i el fetge a part, va posar dins una bossa la mocada, la freixura, el cor i els ronyons i s'assegué un moment, abans de continuar. Va connectar la ràdio i va fer córrer el dial fins que va trobar una emissora on possessin música, sonava Love me tender del gran Elvis, una de les seves preferides. Reposada la carn li va tirar sal i pebre per sobre i en una gran cassola de terrissa amb oli roent, la va enrossir. Després hi va afegir ceba tallada grosserament, una fulla de llorer, un tronc de canyella, va regar-ho amb una mica de vi d'Oporto, després ho va cobrir tot amb un brou de verdures i va deixar-ho coure a foc lent. Mentrestant va pelar i tallar quatre peres Conference en sis talls cada una i les va passar per la paella amb una mica de mantega i quan van ser cuites les va reservar. Més tard va preparar una picada amb uns alls, ametlles torrades, un carquinyolí, una cullerada de vinagre balsàmic i ho va diluir tot amb suc de coccí. Quan el tall va ser prou cuit, va afegir les peres i la picada a la cassola, ho va remenar bé i va apagar el foc satisfeta per la feina, flairant una olor que li va semblar immillorable. En aquell moment va entrar l'agent de policia i la va cridar:

— Quieta aquí, què estàs fent, Neus?

Ella es va girar sense immutar-se i li va contestar.

— Ànec amb peres, rei meu, que sé que t'agrada molt.

Uns instants després, a taula, tots dos menjaven amb gran plaer la saborosa bèstia guisada, ben regada amb vi bo del Priorat, mentre Mr. Wilson, el gat, rosegava el cap que la Neus li havia reservat especialment per ell. *

Per perpetrar aquest crim ens caldrà:

- 1 Ànec de 2'5-2'8 kg
- 4-5 Cebes de Figueres
- 4-5 Peres Conference per guisar
- Oli, sal, pebre
- Canyella, llorer
- Brou, vi d'Oporto

Picada:

All, ametlles torrades, vinagre balsàmic, carquinyolis o ametllats.

El crim no, però la recepta és ben real. Podeu provar de fer-la, si us hi atreviu.

Mini entrevistes

I tu què ens recomanes?

Emma Vila Serra

Jordi Pons

Un llibre per llegir:

"El antropòlego inocente" de Nigel Barley.

Una pel·lícula per passar-s'ho bé:

"La vida de Brian".

Música per escoltar:

Música Jazz.

Un viatge per recordar:

Quan vaig fer la volta al món, vaig estar un any viatjant.

Un viatge pendent:

Anar al Japó i a Nova Zelanda.

Un hobby per desconnectar:

Anar a caminar o també viatjar.

Un plat per assaborir:

Un tàrtar de tonyina amb guacamole que faig que està molt bo.

El teu racó preferit de Copons:

No els conec tots, perquè fa poc que estic per aquí, però el que m'agrada molt és el Gorg de Nafre.

Teresa Múnera

Un llibre per llegir:

"Wonder" de R. J. Palacio.

Una pel·lícula per passar-s'ho bé:

Pel·lícules de comèdia com per exemple "Ocho apellidos vascos".

Música per escoltar:

El Rock català: Els Pets, Txarango, Pegatina..., o per altra banda música molt tranquil·la com per exemple balades del músic Eros Ramazzotti.

Un viatge per recordar:

Les rutes que fèiem amb bicicleta pel Canal du Midi al Sud de França.

Un viatge pendent:

Seguint amb bicicleta el riu Danubi des d'Alemanya fins a Viena.

Un hobby per desconnectar:

Córrer per les muntanyes de per aquí.

Un plat per assaborir:

Qualsevol cosa que porti formatge.

El teu racó preferit de Copons:

La vista que hi ha de Copons des de dalt a l'antena.

Senyeres

La Tossa de Montbui

Santa Margarida de Montbui

Ramon Serra Llacuna

La Tossa

Situada a 620 metres d'alçada, la Tossa és el punt més elevat del municipi de Santa Margarida de Montbui. Es tracta d'una formació fossilitzada d'un escull coral·lí que, donada la major duresa de la seva roca calcària enfront de les margues d'Igualada, s'ha mantingut menys erosionada.

Al cim de la Tossa es troba un conjunt monumental pre-romànic dels segles X-XI format per l'església de Santa Maria i per una torre de defensa que formava part del Castell de la Tossa.

La torre és de forma rectangular, d'angles arrodonits, i formava part d'un sistema defensiu més extens, un castell termenat que comprenia tot el cim de la muntanya. Aquesta fortificació es correspon a la medieval línia fronterera que seguia el carener de la serra de Queralt.

Segons un document conservat a l'Arxiu Capitular de Vic, la fortificació ja existia l'any 936. L'any 970 el comte Borrell II de Barcelona va adjudicar aquesta zona al bisbe de Vic per tal d'assegurar el repoblament de la comarca. El bisbe Froià de Vic, per tal de protegir als repobladors de la zona va fer reedificar el castell i la capella. No va ser fins l'any 1023 que el bisbe de Vic, Oliba, encomana a Guillem de Mediona la reconstrucció del castell que fou acabat l'any 1035 aproximadament. *

Transports i telèfons d'interès

Transports

ALSA

Telèfon: 902 42 22 42

Web: www.alsa.es

Calaf - Igualada

Calaf	Copons	Igualada	Barcelona
08:14 h	08:27 h	08:38 h	09:45 h
18:20 h	18:36 h	18:54 h	20:00 h

Igualada - Calaf

Barcelona	Igualada	Copons	Calaf
07:30 h	08:27 h	08:48 h	09:01 h
15:00 h	15:57 h	16:18 h	16:31 h

Hispano Igualadina - Monbus

Telèfon: 902 29 29 00

Web: www.igualadina.com

De dilluns a divendres

Calaf - Igualada

Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
06:40 h	06:50 h	07:13 h	07:15 h
10:30 h	10:45 h	10:58 h	11:00 h
13:45 h	14:00 h	14:13 h	14:30 h

Igualada - Calaf

Igualada E.	Igualada H.	Copons	Calaf
09:30 h	09:34 h	09:47 h	9:57 h
11:15 h		11:32 h	11:42 h
18:00 h		18:17 h	18:27 h

Dissabtes

Calaf - Igualada

Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
8:00 h	8:15 h	8:33 h	8:35 h
15:15 h	15:27 h	15:38 h	15:40 h

Igualada - Calaf

Igualada C.	Igualada E.	Av. Barcelona	Igualada H	Copons	Calaf
12:00 h	12:10 h	12:12 h	12:14 h	12:27 h	12:37h
	18:45 h			19:15 h	19:30h

ACTUALITZAT

Taxis

Parades a Igualada: Passeig Verdaguer, s/n

Servei Taxi 24 hores: Ricard Tomas, Tel. 609 47 82 19

No callis, mulla't i digues-hi la teva!

Opinió, retalls d'història, actualitat, esports...

I ara ens ho pots enviar per correu electrònic:

camiral@copons.net

Horari atenció públic ajuntament
de dilluns a divendres de 9 h. a 13 h.
dijous tancat

www.copons.net

Menú migdia

Servei de menú diari

L'Ajuntament de Copons inicia el servei de menú migdia per a qualsevol persona resident al poble. Aquest servei està pensat, principalment, per a les persones amb la seva autonomia limitada, encara que tothom pot fer-ne ús.

Per més informació dirigir-se a l'ajuntament.

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons info@copons.net	93 809 00 00
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistentia Social	93 809 08 80
Servei de Podologia: Judit Muns	637 94 38 76
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Avaries gas / Insmagas	901 12 12 12
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telèfònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Correus	93 869 85 94
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	647 36 42 76
Bibliobús Montserrat b.Montserrat@diba.es	616 98 83 52

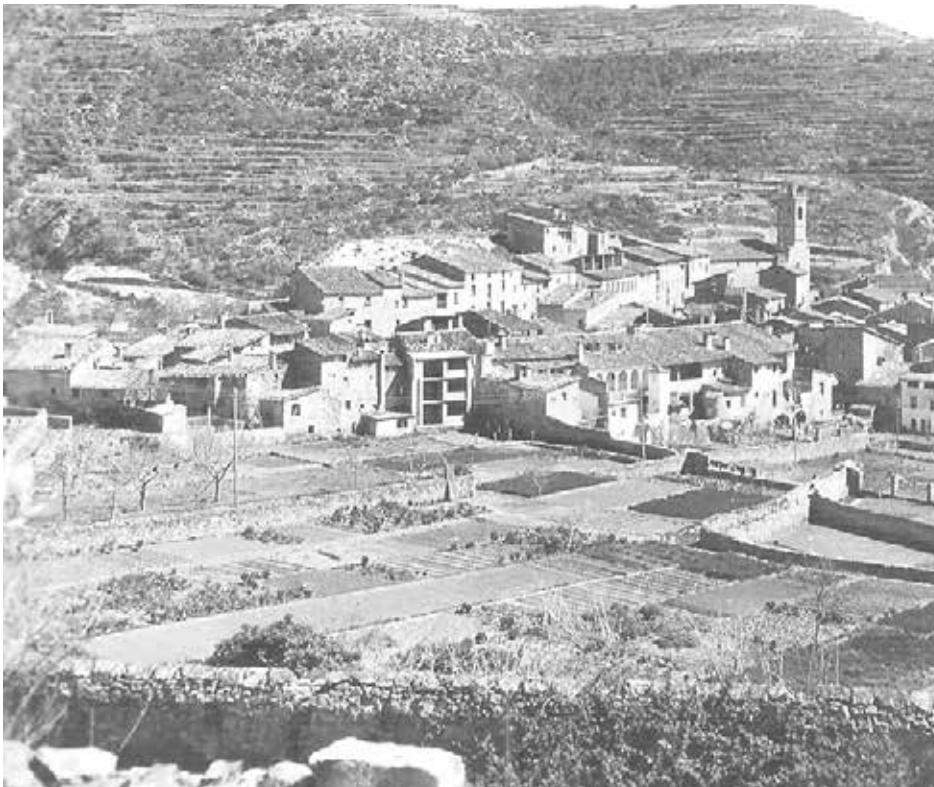
Preparant la portada del Camí Ral 40

39 butlletins amb les seves 39 portades ... ens feia il·lusió veure-les totes juntes en aquest Camí Ral 40 !

La imatge que ocupa la portada ha sigut possible gràcies al Ramon Pallarès, fotògraf i col·laborador habitual, i al Lluís Jubert, dissenyador que al llarg de 20 anys ha convertit els nostres textos i imatges en pàgines agradables i amb una identitat ben definida.

Moltes gràcies a tots dos!

20 anys, 40 butlletins, 1.112 pàgines de continguts locals, més de 3.000 imatges ...

Camí Ral ₄₀

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Agost de 2015 número 40